

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1080/92

af Friedrich Merz (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. april 1992)

(93/C 207/01)

Om: Beskatning af danske pensionsbetalinger til tyske statsborgere

Hvad er retsgrundlaget for, at udbetalinger fra en dansk pensionskasse til en tysk statsborger, som bor i sit hjemland og har optjent sine pensionsrettigheder ved erhvervsarbejde i Danmark, undergives dansk indkomstbeskatning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener

(5. april 1993)

Fordelingen af beskatningsretten i de fiskale forbindelser mellem Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland er reguleret ved dobbeltbeskatningssaftalen af 30. januar 1962 mellem de to lande.

Ifølge artikel 11, stk. 1, i aftalen beskattes pensionsudbetalinger principielt i det land, hvor pensionsmodtageren har bopæl. Dog bestemmes det i stk. 2 i samme bestemmelse, at pensionsbeløb for tidligere udførte arbejdsydelse, der udbetales direkte af et af de to lande, af en af deres lokale eller regionale myndigheder eller via en af deres offentligretlige institutioner, skal beskattes i det land, hvor den pågældende myndighed er beliggende.

Kommissionen formoder, at den danske pension, der her er tale om, falder ind under anvendelsesområdet for artikel 11, stk. 2, i aftalen og derfor skal beskattes i Danmark.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1579/92

af Reimer Böge (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 207/02)

Om: Forhandlinger om levering af kød til SNG-staterne til en værdi af 500 mio. ecu

Kan Kommissionen give oplysninger om hvilke firmaer, der hidtil har deltaget i det af EF vedtagne hjælpeprogram for Mellem- og Østeuropa, navnlig om levering af korn og kød, og herunder give oplysninger om mængder og værdier?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(22. juni 1993)

Kommissionen sender alle oplysninger, som den råder over, direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2383/92

af Sérgio Ribeiro (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. oktober 1992)

(93/C 207/03)

Om: Ydelse af EF-støtte og overholdelse af de gældende bestemmelser

I Portugal findes der områder, der er klassificeret som landzoner, som f.eks. området omkring overrislingsprojek-

tet i Vale do Lis, hvor det er forbudt at opføre bolig- eller industriejendomme.

Forholdet er imidlertid det, at man har opkøbt nogle af disse områder, hvor der er blevet opført bolig- og industriejendomme og totalt ulovligt foretaget jordarbejder, som har gjort jordarealerne ubrugelige. Situationen er af en sådan art, at den eneste løsning nu består i at udskille det pågældende område fra landzonen, også fordi det ikke længere frembyder de muligheder, der i sin tid berettigede det til at blive klassificeret som landzone.

Det malende eksempel på kynisme og lønnende jordspekulation forværres yderligere af det forhold, at der blandt argumenterne for at udskille området fra landzonen blev anført, at der er blevet henholdsvis bygget og foretaget udvidelse af en tyrefægtterarena — Mapicentro — og et rensningsanlæg — med EF-støtte!

Har Kommissionen kendskab til denne situation? Er der gjort alt for at undgå anvendelse af EF-midler til formål, der ikke kan betragtes som andet end skandaløse? Hvad vil Kommissionen gøre for at forhindre, at lignende tilfælde skal gentage sig i fremtiden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(3. marts 1993)

Det slagteriprojekt, spørgsmålet henviser til, blev indsendt i 1987 i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 355/77 ⁽¹⁾ med henblik på støtte fra EUGFL, Udviklingssektionen.

Projektet var emnet for Kommissionens beslutning C(87) 2000/267 af 22. december 1987, hvor det blev besluttet at yde et bidrag fra EUGFL, Udviklingssektionen, på 360 mio. esc.

Hidtil er der foretaget to udbetalinger, og det er planen at betale restbeløbet.

Alle betingelser i ovennævnte forordning og i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1685/78 ⁽²⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 866/90 ⁽³⁾ er blevet opfyldt, og de portugisiske myndigheder (IFADAP) har fornylig bekræftet, at de nationale love er blevet overholdt.

Medlemsstaterne har ansvaret for både udvælgelsen af projekterne og indsendelsen heraf til Kommissionen samt

kontrollen med, at de er i overensstemmelse med national lovgivning.

Anvendelsen af lovgivningen vedrørende den nationale landbrugsfond, som det ærede medlem nævner, henhører under medlemsstatens myndigheders kompetence.

⁽¹⁾ EFT nr. L 51 af 23. 2. 1977.

⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 22. 7. 1978.

⁽³⁾ EFT nr. L 91 af 6. 4. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2493/92
af Diego de los Santos López (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(12. oktober 1992)
(93/C 207/04)

Om: Skovbrand i Grazalema (Cadiz)

Den 9. september 1992 erklæredes en skovbrand i Grazalema-naturparken i Andalusien officielt for slukket. Ca. 900 hektar krat og fyrreskov brændte, og et stort område med spansk ædelgran, som er en meget værdifuld og særlig beskyttet art, var bragt i fare. Alvorligst var dog, at 50 frivillige brandmænd mistede livet under arbejdet med at beskytte Andalusiens naturværdier.

Mennesketab kan ikke erstattes. Det vil tage 15 år, før det naturlige miljø ser ud som før branden. Tilbage er kun vreden over, at der ikke er tilstrækkelige midler til bekæmpelse af brande: skovveje, vandforekomster, læhegn, køretøjer, fly og naturligvis større professionalisme.

Kan Kommissionen oplyse, hvilken strukturstøtte m.m. der i henhold til EF-bestemmelserne er afsat til forebyggelse af brand og nødvendig infrastruktur i denne park?

Er der ydet støtte til genplantning og pleje af spansk ædelgran og andre arter?

Hvilken kontrol har Kommissionen udøvet med anvendelsen af den eventuelle støtte og dens effektivitet?

Har den spanske stat forelagt sin plan for beskyttelse mod skovbrande og klassificeringen af zoner og områder efter graden af risiko?

Hvordan vurderes de allerede gennemførte foranstaltninger, og hvilken finansiel støtte har EF ydet hertil?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(9. marts 1993)

Kommissionen er ikke i besiddelse af oplysninger om Grazalema-naturparken. Den kan dog meddele det ærede medlem, at Fællesskabet finansierer skovbrugsforanstaltninger i regionen Andalusien, hvilket bl.a. omfatter genbeplantning med skov og beskyttelse mod skovbrande. Disse foranstaltninger gennemføres i henhold til to programmer under strukturfondene:

- en særlig fælles foranstaltning med henblik på at fremme landbrugsudviklingen i visse områder i Spanien, jf. forordning (EØF) nr. 1118/88⁽¹⁾. I henhold til dette program er der for perioden 1988—1993 afsat et samlet beløb på 28,92 mio. ecu, med et bidrag på 14,46 mio. ecu fra EUGFL, til skovbrugsforanstaltninger i Andalusien. I december 1991 var 69% af dette program gennemført
- en skovbrugsplan for Andalusien, som blev godkendt ved en beslutning truffet af Kommissionen den 12. december 1990. Planen indbefatter en samlet investering på 68,4 mio. ECU for perioden 1990—1993, med et bidrag fra EUGFL på 23,8 mio. ecu og fra EFRU på 11,59 mio. ecu. Pr. 31. december 1991 var der investeret for 26,3 mio. ecu, hvoraf 5,4 mio. ecu hidrørte fra EFRU og 11,3 mio. ecu fra EUGFL.

Skovbrugsforanstaltningerne omfatter genbeplantning med skov, bl.a. spansk ædelgran, vandregulering, vej anlæg, skov til rekreative formål mv., forbedring af græsarealer, skovpleje, beskyttelse af flora og fauna, biologisk ligevægt og beskyttelsen mod skovbrande.

Kommissionen er af den opfattelse, at det drejer sig om foranstaltninger, der er nødvendige for udviklingen og bevarelsen af skovene i regionen Andalusien.

Gennemførelsen af konkrete projekter henhører under regionens kompetence. Ved hjælp af tilsynsudvalgene sørger Kommissionen for, at midlerne til disse to programmer udnyttes effektivt. Desuden modtager den årsberetninger, hvori der gøres rede for arbejdets gennemførelse.

Den spanske stat har endnu ikke fremsendt listen over de områder, hvor der er risiko for skovbrande, ej heller planerne til beskyttelse mod skovbrande, jf. forordning (EØF) nr. 2158/92⁽²⁾. Fristerne for fremsendelsen er i øvrigt endnu ikke udløbet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2505/92
af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(12. oktober 1992)
(93/C 207/05)

Om: Situationen vedrørende rutebådene på Ægæerhavet

70 % af de skibe, der ligger i rutefart på Ægæerhavet, er over 20 år gamle. Rederiselskaberne køber som regel skibe af en vis alder, som indsættes på ruterne efter at være blevet istandsat. Ifølge rederierne sker dette, fordi det ikke kan betale sig at erstatte de gamle skibe med nye og moderne. På baggrund af, at den gældende lovgivning begunstiger køb af brugte skibe, bedes Kommissionen oplyse følgende: Agter den med henblik på en sikker rutetrafik at tilstræbe en nedsættelse af aldersgrænsen for rutebådene, der i dag ligger på 35 år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(10. maj 1993)

Kommissionen deler fuldt ud det ærede medlems bekymringer med hensyn til, at det er nødvendigt at styrke sikkerheden inden for kystskibsfarten, dvs. for de skibe, der udelukkende udøver national transport, hvortil hører passagerskibe, der sejler i rutefart i Ægæerhavet.

Det ærede medlems opmærksomhed bør først henledes på, at ibrugtagningen af et skib i almindelighed ikke er betinget af nogen aldersgrænse, og at vedligeholdelsestilstanden ligeledes er et vigtigt aspekt i bedømmelsen af et skibs sikkerhed, idet skibet dog skal være i overensstemmelse med de internationale eller nationale sikkerhedsnormer. Disse normers niveau er afhængigt af skibets bygningsår. Kommissionen må dog ikke desto mindre konstatere, at den græske lovgivning forbyder registrering af over 20 år gamle passagerskibe i det græske register, hvilket udelukker ibrugtagning af meget gamle fartøjer inden for kystskibsfarten.

Når et stort antal forholdsvis gamle skibe tages i brug i rent national trafik, og dette af økonomisk årsager, skyldes det ligeledes, at de internationale bestemmelser, der tager sigte på et højt sikkerhedsniveau for passagerskibene, kun finder anvendelse for de skibe, der udfører internationalt transport.

Kommissionen undersøger derfor muligheden for på fællesskabsplan at vedtage fælles sikkerhedsregler for nybyggede passagerskibe, der udfører national transport, idet der i størst mulig grad tages hensyn til de internationale Solasnormer. Endvidere er der ved at blive udarbejdet forslag med henblik på gradvis at anvende disse normer for de eksiste-

⁽¹⁾ EFT nr. L 107 af 28. 4. 1988.

⁽²⁾ EFT nr. L 217 af 31. 7. 1992.

rende skibe, idet der tages hensyn til de økonomiske forhold, som dog ikke kan have større betydning end ønsket om at gennemføre og søge at opnå et højt sikkerhedsniveau.

Det bør ligeledes bemærkes, at Kommissionen har præciseret sine planer med hensyn til sikkerhed til søs i sin meddelelse om sikkerhed til søs ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 66 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2523/92
af Eva-Maria Quistorp (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(12. oktober 1992)
(93/C 207/06)

Om: Ozonalarmen i sommeren 1992

1. Hvor ensartede er alarmsystemerne for sommersmog og ozon i Europa?
2. Hvilke forskelle er der på den måde, de sundhedsmæssige farer og skader på arbejdspladsen, forårsaget af ozonbelastning, fastslås og evalueres i EF?
3. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen foreslå på det transportpolitiske område som følge af den kraftige ozonbelastning på varme dage i sommeren 1992?
4. Findes der i USA eller i EF klagemuligheder ved sundhedsskader forårsaget af ozonbelastning på arbejdspladsen eller på vej til arbejde?
5. Hvordan vil Kommissionen indføre hastighedsbegrænsninger og begrænsning af trafikken for at undgå sommersmog i hele EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(19. april 1993)

1. Rådet vedtog i september 1992 et direktiv om luftforurening med ozon (Rådets direktiv 92/72/EØF) ⁽¹⁾. Dette direktiv indeholder bl.a. bestemmelser om harmonisering af oplysninger, advarsels- og alarmsystemer i tilfælde af forurening med ozon, og det fastsætter fælles procedurer og tærskelværdier på EF-plan.
2. & 4. Den nuværende lovgivning omfatter ikke spørgsmålet om ozonbelastning på arbejdspladsen.
3. De standarder for emissioner fra motorkøretøjer, der er fastsat i direktiv 91/441/EØF ⁽²⁾, og som trådte fuldt ud i

kraft pr. 1. januar 1993, vil medvirke til en betydelig reduktion af emissionerne af de vigtigste forurenende gasser, der fører til dannelse af ozon, som er flygtige organiske forbindelser og nitrogendioxid. Ifølge Kommissionens undersøgelser skønnes det, at indførelsen af disse standarder vil føre til en reduktion på ca. 75 % af disse to forurenende gasser inden år 2010 under forudsætning af, at der indføres en streng inspektion og et system for vedligeholdelse af motorkøretøjer. Det sidste punkt er særlig vigtigt, og i Kommissionens seneste transporthvidbog (KOM(92) 494) giver den udtryk for den opfattelse, at den eksisterende fællesskabslovgivning på dette område må ajourføres og styrkes.

5. Disse foranstaltninger hører først og fremmest under medlemsstaternes ansvarsområde. I transporthvidbogen redegøres der for en række foranstaltninger, som medlemsstaterne vil kunne træffe til supplerende af de i direktiverne indeholdte tekniske standarder, hvilket kan medvirke til at reducere den luftforurening i byerne, som skyldes motorkøretøjer. Der er bl.a. tale om systemer til regulering af trafikbehovet såsom særlige parkeringsregler, afgifter for at køre i særligt trafikerede områder samt vognbaner, der er forbeholdt køretøjer med flere passagerer, fremme af kollektiv og miljøvenlig transport og i det lange løb planlægning af arealforbrug, der skal være medvirkende til ændringer i rejsemønstrene.

⁽¹⁾ EFT nr. L 297 af 13. 10. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. L 242 af 30. 8. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2693/92
af Dieter Rogalla (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(29. oktober 1992)
(93/C 207/07)

Om: Lovligheden af nationale toldkontroller fra den 1. januar 1993

1. Har Kommissionen kendskab til indholdet af en artikel i »Westdeutsche Allgemeine Zeitung« af 30. juli 1992 (turister standset i tolden), og har den til hensigt at undersøge, om indholdet har sin rigtighed?
2. Mener Kommissionen også, at stikprøver af varer og personer i nærheden af grænser fra den 1. januar 1993 er i modstrid med EF-retten? I benægtende fald, hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(27. maj 1993)

Kommissionen offentliggjorde sin holdning i en meddelelse til Rådet og Parlamentet af 8. maj 1992 vedrørende

ophævelse af grænsekontrol ⁽¹⁾ og vil fortsat benytte alle tilgængelige oplysninger med henblik på at sikre, at medlemsstaterne overholder EF-retten.

⁽¹⁾ Dok. SEK(92) 877 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2745/92
af Herman Verbeek (V)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
 (16. november 1992)
 (93/C 207/08)

Om: Opfølgning af UNCED/bistand til de fattigste lande

Af Verdensbankens og IMF's årsmøde fremgik det, at de rige industrilande — i modsætning til den aftale, der blev indgået under UNCED-konferencen i Rio — ikke vil stille yderligere økonomiske midler til rådighed for Global Environment Facility (inden for rammerne af Agenda 21) og til IDA's »miljøelement«.

1. Var der i EF-sammenhæng på forhånd ført samtaler om EF-landenes holdning under IMF's og Verdensbankens årsmøde, navnlig med hensyn til at stille yderligere midler til rådighed? Hvad var i givet fald resultatet af denne drøftelse, og blev der truffet en enstemmig afgørelse?
2. Er Rådet enig med den nederlandske udviklingsminister Pronk, som frygter, at »ånden fra Rio ser ud til at forsvinde«, og med Verdensbankdirektør Stern, som mener, at industrilandene tilsyneladende allerede har glemt aftalerne fra miljøkonferencen?
3. Hvilket initiativ vil EF tage for at opfylde løftet om, at der vil blive stillet penge til rådighed for en hurtig og effektiv gennemførelse af Agenda 21, og hvilke konkrete finansielle bidrag vil de forskellige medlemsstater yde hertil?

Svar
 (5. juli 1993)

1. Fællesskabet som sådant er ikke medlem af hverken Verdensbanken eller Den Internationale Valutafond.

Det tilkommer derfor medlemsstaterne at tage stilling til de spørgsmål, der rejses på møder i disse organisationer.

2. Fællesskabet og dets medlemsstater bekræfter på ny det tilsagn, der blev givet på De Forenede Nationers Konference om Miljø og Udvikling angående et første bidrag på tre mia. ecu, som omfatter nye og supplerende midler, til den forestående gennemførelse af visse af Agenda 21's nøglesektorer.

3. Rådets instanser er ved at behandle reglerne for anvendelsen af Fællesskabets og dets medlemsstaters bidrag på grundlag af en meddelelse fra Kommissionen. Fællesskabet og dets medlemsstater vil som fastsat i kapitel 33 i handlingsplan 21 aflægge rapport til De Forenede Nationers Generalforsamling om de programmer, der udarbejdes til gennemførelse af de finansielle tilsagn og afgørelserne fra UNCED.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2763/92
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (16. november 1992)
 (93/C 207/09)

Om: Sundhedsfarligt affald fra svinestalde på Chios

Befolkningens sundhed i fire kommuner på Chios er truet af affald fra et svineavlsbrug. Ifølge Kambochori kommune forurener bruget, som er beliggende i landsbyen Vasileonikos, miljøet i et område med drikkevandsboringer, der leverer vand til kommunerne Chios, Vrontados, Kambochori og Anemmona. Agter Kommissionen at tage skridt til beskyttelse af befolkningens sundhed i disse fire kommuner på Chios?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
 (27. maj 1993)

Der findes en række direktiver om vandkvalitet. I det foreliggende tilfælde synes Rådets direktiv 80/68/EØF om beskyttelsen af grundvand mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer og Rådets direktiv 80/778/EØF om kvaliteten af drikkevand at finde anvendelse. Men det er op til medlemsstaterne at sikre, at vand opfylder de normer, der er fastlagt i direktiverne. Hvor vand ikke opfylder de krævede kvalitetsnormer, må medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre direktivernes overholdelse.

Sundhedsbeskyttelse og kontrol med bortskaffelsen af affald fra svinehold er normalt medlemsstaternes ansvarsområde, og Kommissionen griber kun ind, hvis fællesskabslovgivningen ikke er overholdt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2802/92

af Klaus Wettig (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. november 1992)

(93/C 207/10)

Om: EF-bestemmelser om landbruget og det indre marked

For tiden beretter de britiske medier i stigende grad om forordninger og direktiver fra EF, der af borgerne kan opfattes som uretmæssige indgreb i deres personlige frihed. Særligt bemærkelsesværdige eksempler, f.eks. forfatteren John Osborne, der i »Times« klager over, at EF angiveligt har forbudt salget af hans tyrkiske cigaretmærke, har endog fremkaldt reaktioner i den tyske presse.

Med henvisning til britiske kilder oplyser et tysk dagblad (Frankfurter Allgemeine Zeitung), at der findes flere beslutninger af denne art, uden at der dog gives nærmere oplysninger.

Har Kommissionen nogen sinde udstedt direktiver eller forordninger:

1. Ifølge hvilke cigaretmærker fra europæiske lande uden for EF erklæres som værende i strid med EF's normer, så de pågældende cigaretter ikke kan sælges i Fællesskabet?
2. Som foreskriver, at et britisk rejeprodukt ikke længere må koges i havvand, men kun i ferskvand, så den særlige smag går tabt?
3. Som forbyder salget af britiske agern efter 1994, da egetræerne herfra ville blive for knudrede?
4. Som umuliggør produktionen af bestemte traditionelle oste- eller kagetyper på grund af indførelsen af harmoniserede produktionsmetoder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(2. juni 1993)

1. Rådet vedtog den 17. maj 1990 direktiv 90/239/EØF ⁽¹⁾ om det maksimalt tilladte tjæreindhold i cigaretter. I direktivets artikel 2, stk. 2, fastsættes det, at tjæreindholdet i cigaretter ikke må overstige 15 mg pr. 31. december 1992

og 12 mg pr. 31. december 1997. Der er fastsat en undtagelse for Grækenland.

Produkter, der ikke opfylder normerne i dette direktiv, vil kunne markedsføres to år efter ovennævnte tidspunkter. Alle cigaretmærker, det være sig fællesskabsmærker eller andre, skal derefter være tilpasset direktivet.

2. Rådets direktiv 91/493/EØF ⁽²⁾ indeholder de sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer. Direktivet forbyder ikke brug af havvand, såfremt det er rent ifølge definitionen i punkt 17 i artikel 2.

3. Markedsføring af forstligt formeringsmateriale er, hvad angår kvalitetskravene, underlagt Rådets direktiv 66/404/EØF ⁽³⁾ og 71/161/EØF ⁽⁴⁾. »Quercus robur« er omfattet af denne lovgivning, som omfatter normerne for morfologi, f.eks. stammens retvoksethed, grenenes vinkel og finhed og den naturlige grenrensning. Det er endvidere fastsat, at tvegedannelse og snoet vækst skal være så sjælden som muligt. Denne EF-lovgivning har været uændret de sidste 15 år. Medlemsstaterne er selv ansvarlige for at bedømme, om bevoksninger og andet basismateriale, der danner grundlag for forstligt formeringsmateriale, opfylder betingelserne.

4. Rådets direktiv 92/46/EØF fastsætter sundhedsbestemmelserne for produktion og afsætning af rå mælk, varmebehandlet mælk og mælkebaserede produkter ⁽⁵⁾. Artikel 8, stk. 2, bestemmer, at medlemsstaterne kan opnå tilladelse til at indrømme individuelle eller generelle undtagelser i tilfælde, hvor visse af direktivets krav formodes at kunne skade fremstillingen af mælkebaserede produkter med traditionelle karakteristika.

⁽¹⁾ EFT nr. L 137 af 30. 5. 1990.

⁽²⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991.

⁽³⁾ EFT nr. L 125 af 11. 7. 1966.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 87 af 17. 4. 1971.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 268 af 14. 9. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2875/92

af Anita Pollack (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. november 1992)

(93/C 207/11)

Om: Direktivet om vilde fugle

Er Kommissionen inden for de seneste to år skredet ind over for Frankrig med henvisning til overtrædelse af bestemmel-

serne i direktivet om vilde fugle? Vil Kommissionen redegøre nærmere for eventuelle foranstaltninger, der er blevet iværksat som følge af jægernes drab på vilde fugle hvert forår i Frankrig?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 74/93

af Michael Welsh (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. februar 1993)

(93/C 207/12)

Om: Håndhævelse af bestemmelserne om beskyttelse af vilde fugle

I en nylig udkommet publikation fra »Royal Society for the Protection of Birds« hedder det, at der i Medoc-området omkring Pointe de Grave nedskydes mange tusinde turtduer og andre fugle i modstrid med EF-reglerne.

Kender Kommissionen disse påstande, og hvilke skridt vil den tage for at sikre, at de gældende bestemmelser efterleves?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne

af Yannis Paleokrassas

på skriftlig forespørgsel nr. 2875/92 og nr. 74/93

(24. marts 1993)

De ærede medlemmer henvises til Kommissionens samlede svar på skriftlige forespørgsler nr. 1872/92 af Madron Richard Seligman og nr. 2056/92 af Edward Kellett-Bowman ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 185 af 7. 7. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2992/92

af Freddy Blak (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. november 1992)

(93/C 207/13)

Om: Registrering af oplysninger om psykologiske testresultater

Fagforbundet HK i Danmark oplyser, at brugen af psykologiske tests ved ansættelser tiltager stærkt.

Det giver anledning til bekymring, fordi den testede ansøger ikke altid selv kan få oplysninger om testens udfald. Det er tillige usikkert, om testen arkiveres i firmaet og i givet fald hvor længe. Især det sidstnævnte aspekt bør undersøges,

specielt i forbindelse med multinationale selskaber. De faglige organisationer frygter, at en person, der har søgt ansættelse i et multinationalt selskab og er blevet afvist for altid, vil blive bedømt på den første test.

Resultatet kan blive, at den pågældende heller ikke vil kunne blive ansat, hvis han/hun senere søger job i en af selskabets andre afdelinger i et andet land — jævnfør arbejdskraftens frie bevægelighed.

Kommissionen bedes oplyse, om man har kendskab til, at der foregår den form for registrering på tværs af landegrænserne. Hvis det er tilfældet, hvordan vil man så påse, at reglerne for registre med personoplysninger bliver overholdt?

Vil Kommissionen, såfremt ovenstående oplysninger ikke foreligger, tage initiativ til, at der foretages en undersøgelse heraf?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(15. april 1993)

Som enhver jobansøger kan konstatere, gøres der i stigende grad brug af psykologiske tests.

Kommissionen er imidlertid ikke i besiddelse af nøjagtige oplysninger om, hvorvidt der på internationalt plan, særlig i forbindelse med multinationale selskaber, oprettes registre over resultaterne af psykologiske tests. Kommissionen har netop bestilt en undersøgelse af strømmen på tværs af landegrænserne af personoplysninger, bl.a. på det sociale område. Den skal ikke undlade at meddele det ærede medlem resultaterne, så snart de foreligger. Kommissionen har derimod ikke midler til på dette område selv at foretage en undersøgelse.

Det ændrede forslag til Rådets direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾ tager sigte på at sikre et højt beskyttelsesniveau for personer i samtlige medlemsstater. Dette skulle med hensyn til de problemer, som det ærede medlem har bragt på bane, navnlig give sig udslag i de pågældende personers ret til at få information om behandlingen af de oplysninger, som fremkommer ved psykologiske tests, at få kendskab til resultaterne og at modsætte sig, at resultaterne anvendes, og i visse forpligtelser for de ansvarlige, for så vidt angår den eventuelle opbevaring af oplysningerne og disses overførsel til virksomhedens øvrige afdelinger.

I øvrigt skal medlemsstaterne forbyde overførsel af oplysningerne til tredjelande, som ikke har et passende beskyttelsesniveau, særlig med hensyn til personers rettigheder, medmindre modtagerne af oplysningerne kan give garantier desangående.

⁽¹⁾ Dok. KOM(92) 422 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3017/92
af Carlos Robles Piquer (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(30. november 1992)
(93/C 207/14)

Om: Omdannelse af kernesprænghoveder i Øst og Vest og hjælp til Rusland for at undgå hjerneflugt

Ifølge en nyligt offentliggjort meddelelse har Japan til hensigt at bidrage med 20 mio. US \$ til Det Internationale Center for Videnskab og Teknologi, som skal bremse flugten af de eksperter, som er uddannet i det tidligere Sovjetunionens krigsindustri. Japans bidrag skal føjes til de tiltag, som er under overvejelse i EF og USA.

Det er desuden blevet offentliggjort, at USA har underskrevet en aftale med Rusland vedrørende omdannelse af meget beriget uran samt plutonium fra kernesprænghovederne til brændsel til kernekraftværkerne. Fra i dag og indtil år 2003 drejer det sig om ca. 17 500 strategiske og 28 000 taktiske sprænghoveder, som ifølge eksperter svarer til ca. 1 100 ton meget beriget uran (500 fra USA og 600 fra Rusland) og ca. 230 ton plutonium (100 fra USA og 130 fra Rusland).

Kan Fællesskabet efter Kommissionens mening tage et lignende initiativ og bidrage til det arbejde, som Det Internationale Center for Videnskab og Teknologi udfører inden for omdannelsen af strategiske og taktiske kernesprænghoveder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek
(19. april 1993)

Kommissionen er vidende om aftale mellem USA og Rusland om omdannelse og videre anvendelse af nukleart materiale af våbenklasse hidrører fra demonterede kernesprænghoveder.

Den tekniske knowhow om denaturering af militært anvendt plutonium og den videre anvendelse heraf i kernekraftværker er klart mere udviklet i Fællesskabet end i USA i betragtning af de nuværende erfaringer med plutoniumopbejdning i hurtige reaktorer og letvandsreaktorer.

Hvad angår højberiget uran (HEU), er en fortynding ved opblanding med naturligt uran (NU) og kommerciel opbejdning både teknisk mulig og økonomisk acceptabel. På dette punkt står USA og EF helt på lige fod. Også i denne sammenhæng bør en hurtig demontering sammen med

denaturering gennem opbejdning i reaktorer foretrækkes. Fordi der findes så meget HEU, vil det ikke realistisk være muligt at forbruge det i løbet af få år, så der må samtidig overvejes en langtidsoplagering.

I disse evalueringer skal der tages hensyn til ukendte størrelser af politisk art, så som udviklingen i det nukleare program i Rusland og den finansielle støtte, som de vestlige lande er rede til at yde til endnu ikke definerede denatureringsstrategier.

Før der vælges en strategi, skal der foretages en indgående vurdering af forskellige faktorer, ikke blot af teknisk art, men også politisk, økonomiske og sociale såvel som kendskabet til de fremtidige nukleare programmer i Rusland, inklusive valget af reaktortype.

Kommissionen har endnu ikke udformet noget forslag til en EF-strategi, men den er klar over, at det haster med at finde en løsning og at yde støtte.

Der kan også overvejes EF-støtte i forbindelse med de nødvendige ledsageforanstaltninger, som f.eks. kontrol med fissile materialer, udvikling af egnede indeslutningsanordninger og acceptable transportvilkår.

Kommissionen vil fortsætte med at undersøge alle disse muligheder og vil forelægge de kompetente EF-institutioner ethvert forslag til handling, som denne undersøgelse måtte resultere i.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3081/92
af Alexandros Alavanos (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. december 1992)
(93/C 207/15)

Om: Fællesskabsstøtterammen til Grækenland — jernbaner

I den første fællesskabsstøtteramme til Grækenland er programmet »jernbaner« opført med et beløb på 324 700 mio. ecu, som skal udnyttes inden den 31. december 1993.

Kan Kommissionen oplyse, hvor store og hvilke de årlige udnyttede bevillinger er, samt omfanget af den resterende

dækning i 1993? Kan Kommissionen give retningslinjer med hensyn til fremskridtene i ovennævnte projekt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(21. april 1993)

Ifølge oplysninger fra de græske myndigheder andrager de beløb, der er blevet brugt i 1989, 1990, 1991 og 1992 henholdsvis 3,6 mio. ecu, 22,7 mio. ecu, 71,9 mio. ecu og 92,3 mio. ecu. Der er således 130 mio. ecu tilbage for 1993.

Undersøgelserne, ekspropriationerne og indkøbet af materiel til jernbanelinjerne er nu afsluttet, medens jernbanelinjerne er udlagt i et omfang af 50 %.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3091/92
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. december 1992)
(93/C 207/16)

Om: De hårdest ramte sektorer som følge af Spaniens manglende gennemførelse af direktivet om etableringsfriheden

Kan Kommissionen give oplysninger om, hvilke sektorer der er hårdest ramt af Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 75/368/EØF ⁽¹⁾ om etableringsfriheden?

⁽¹⁾ EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975, s. 22.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(6. april 1993)

Som svar på en begrundet udtalelse fra Kommissionen har Spanien givet meddelelse om kongeligt dekret 439/1992 af 30. april 1992. Kommissionen har stillet overtrædelsesproceduren i forbindelse med manglende meddelelse i bero, og den er i færd med at undersøge, om den pågældende lovgivning svarer til en korrekt gennemførelse af direktiv 75/368/EØF.

Direktivet vedrører foranstaltninger, der tilsigter at fremme den effektive udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for forskellige former for

virksomhed (eksklusive hovedgrupperne 01 til 85 CITI). Disse talrige former for virksomhed angives nærmere i bilaget til direktivet. Der er især tale om fiskeri, bygningsvirksomhed, bankvirksomhed, transportvirksomhed, forlystelsesvirksomhed og personlige tjenesteydelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3117/92
af Virginio Bettini og Gianfranco Amendola (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. december 1992)
(93/C 207/17)

Om: Vedtagelse af lokale »Agenda 21« i EF

Kapitel 28 i afsnittet om »Agenda 21« på konferencen om miljø og udvikling i Rio vedrører lokale myndigheder. Der foreligger et forslag til et forskningsprogram om bilfrie byer (Kommissionen, endelig rapport, januar 1992), og der skal udarbejdes et særligt program om byer i det fjerde ramme-program for forskning. Kommissionen bedes derfor oplyse, hvordan den i givet fald inden 1996 vil fremme vedtagelsen af »Agenda 21« på lokalt niveau i EF, som krævet i det omtalte kapitel 28.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(26. april 1993)

Fællesskabets femte handlingsprogram på miljøområdet (KOM(92) 23), som nu er godkendt af Europa-Parlamentet og Ministerrådet, er udgangspunktet for EF's gennemførelse af Agenda 21 fra De Forenede Nationers Konference om Miljø og Udvikling. I 1993 integreres Agenda 21 derfor i gennemførelsen af det femte miljøprogram.

Kommissionen vil anvende en lang række forskellige midler til at fremme Agenda 21 på lokalt plan.

I de seneste år har Kommissionen afholdt en årlig tre-dages miljødialog med repræsentanter fra Rådet af Regioner og Kommuner i Europa.

Et andet middel er allerede i anvendelse, nemlig den ekspertgruppe for miljø, som Rådet nedsatte i 1991. Den skal rådgive Kommissionen om, hvorledes bymiljøet kan

forbedres inden for rammerne af Fællesskabets miljøpolitik. Gruppen tæller repræsentanter fra organisationer af byer i EF.

Med det femte handlingsprogram er der skabt et rådgivningsforum, som bl.a. skal danne ramme for informationsudveksling mellem industrisektorer, forretningsverdenen, regionale og lokale myndigheder, erhvervssammenslutninger, fagforeninger og miljø- og forbrugerorganisationer. Man regner med, at dette forum vil komme til at fungere som en paraplyorganisation for ad hoc-ekspertgrupper, som skal behandle særlige emner eller spørgsmål.

Et yderligere middel som Kommissionen anvender til at fremme Agenda 21, er støtte til lokale initiativer eller lokalt orienterede initiativer. I 1993 yder Kommissionen således støtte til et program for udveksling af kommunalt ansatte. Programmet gennemføres af International Council for Local Environmental Initiatives (ICLEI). Der vil være udvekslingsmuligheder for ansatte, der beskæftiger sig med miljøforvaltningsopgaver, og de lokale myndigheder vil kunne få ekspertbistand fra andre europæiske kommuner.

Kommissionen medfinansierede endvidere Convention of European Municipal Leaders om Climate Change (Amsterdam, den 29. til 31. marts 1993), som drøftede, hvordan klimakonventionen kan gennemføres på lokalt plan.

Kommissionen ønsker desuden, at også Fællesskabets fjerde rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling medvirker på dette område. F.eks. bør forskning i globale ændringer omfatte en vurdering af miljøvirkningerne, et område, hvor samarbejdsbaseret forskning med udviklingslandene er særlig relevant.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3118/92

af Virginio Bettini (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. december 1992)

(93/C 207/18)

Om: Placering i Montichiari-området (Brescia — Italien) af et anlæg til behandling af særligt affald og giftige stoffer

Regionen Lombardiet påtænker at placere et anlæg til behandling af særligt affald og giftige stoffer i Montichiari kommune (i Brescia-provinsen) uden hensyn til, at direktiv 91/689/EØF ⁽¹⁾ om farligt affald snart vil træde i kraft.

Montichiari er et område med en betydelig koncentration af industrielle og landbrugsmæssige aktiviteter og infrastrukturer, samtidig med at det er et handelscentrum.

1. Kan Kommissionen oplyse, om der for anlæg, hvor proceduren for placering endnu er i gang, skal tages hensyn til direktiv 91/689/EØF om farligt affald, der senest skal træde i kraft den 12. december 1993, og som endnu ikke er blevet omskrevet til italiensk ret?
2. Kan Kommissionen oplyse, om ånd og bogstav i direktiv 85/337/EØF ⁽²⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet er blevet respekteret, eftersom der ved placeringen kun er blevet udarbejdet en »konsekvensberegning«, uden at der er blevet iværksat procedurer med henblik på en miljørisikovurdering?

⁽¹⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 20.

⁽²⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(27. maj 1993)

Direktiv 91/689/EØF om farligt affald træder i kraft den 12. december 1993. Bestemmelserne om godkendelse af centre for bortskaffelse af affald finder anvendelse fra denne dato. Indtil da finder bestemmelserne i direktiv 78/319/EØF ⁽¹⁾ om giftigt og farligt affald fortsat anvendelse. I sidstnævnte direktiv kræves en lignende godkendelse af ethvert center til bortskaffelse af farligt affald.

For så vidt angår overholdelsen af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet er det korrekt, at der for ethvert center for behandling af giftigt og farligt affald skal foretages en vurdering af de miljømæssige virkninger, idet anlæg af denne art er omfattet af direktivets bilag I.

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3133/92

af Herman Verbeek (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 207/19)

Om: Støtte til opbygningen af det russiske landbrug

Der mangler penge til investeringer i infrastrukturen og produktionsmidler (såvel faste som variable) til opbygningen af et sundt landbrug i Rusland.

1. Er Kommissionen enig i resultaterne af en analyse, hvor det konkluderes, at der i Rusland fortsat i for stor

- udstrækning importeres fødevarer, og at der investeres for lidt i produktionen og distributionen af landets egne fødevarer?
2. Er situationen hvad dette angår den samme i (alle) andre republikker i SNG?
 3. Hvor store EF-bevillinger er der ydet til Rusland og andre republikker i SNG, dels til import af fødevarer og dels til investeringer i den lokale landbrugssektor?
 4. Kan Kommissionen forelægge en oversigt over konkrete projekter (og de beløbsstørrelser, der her er tale om), som EF har støttet, og som tager sigte på udviklingen af fødevarerproduktionen og -distributionen i Rusland og andre republikker i SNG?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(11. marts 1993)

1., 2. & 3. Kommissionen deler det ærede medlems synspunkt, ifølge hvilket Ruslands mål på lidt længere sigt bør være at reducere sin import af fødevarer og samtidig øge den russiske landbrugsproduktivitet. Det samme gælder for hovedparten af de andre republikker i SNG, selv om importen fra udlandet til en række produktionslande (f.eks. Ukraine, Kazakstan, Moldavien) er ret lille. EF's mål med at fortsætte sit bistandsprogram til det tidligere Sovjetunionen er netop at hjælpe med omstruktureringen af distributionen og landbrugsproduktionen ved hjælp af dets program for faglig bistand; samtidig og fordi virkningerne af denne form for hjælp især må forventes at vise sig på mellemlang og lang sigt, yder EF i øjeblikket bevillinger til landene i det tidligere Sovjetunionen til indkøb af fødevarer, landbrugsprodukter (f.eks. foder) og medicin. Disse bevillinger har først og fremmest et humanitært sigte: at gøre det muligt for regeringerne i de pågældende lande at ernære deres befolkninger, indtil deres egen landbrugsproduktivitet forbedres, og at afhjælpe den katastrofale situation med hensyn til medicinleverancerne til disse lande. Der er altså ikke fastsat nogen bevillinger i øjeblikket til investeringer i landbrugssektoren. Kommissionen er klar over, at omfattende investeringer i denne sektor er absolut nødvendige for at gennemføre en omstrukturering af produktionen og distributionen; hverken EF eller industrilandene som helhed har imidlertid truffet nogen afgørelse om en økonomisk hjælpeindsats af denne art.

4. I forbindelse med TACIS-programmet iværksætter Kommissionen en række faglige bistandsforanstaltninger til fordel for SNG og Georgien, hvor landbruget og fødevarerdistributionen udgør en vigtig del.

Af de 400 mio. ecu, som programmet for 1991 udgør, tager de 74 mio. ecu sigte på at forbedre fødevarerdistributionen,

hvor de mange flaskehalse er en af de største hindringer for en normal forsyning. 69 projekter tager sigte på de forskellige led i distributionskæden (oplagring, transport, forarbejdning, engros- og detailhandel) og vedrører næsten alle varegrupper: kød og kødvarer, mælk og mejeriprodukter, frugt og grønsager samt produkter til fremstilling af brød. Næsten alle republikkerne i det tidligere Sovjetunionen drager fordel af dette program, der er ved at blive gennemført, men Rusland og især byerne Moskva og St. Petersborg er dem, der drager de største fordele heraf.

For så vidt angår programmet for 1992, som medlemsstaterne endnu ikke har godkendt i sin helhed, tager 60 mio. ecu ud af et samlet beløb på 450 mio. ecu sigte på landbrugsproduktionen og fødevarerdistributionen. Under hensyntagen til foranstaltningerne i 1991 lægges der i de tolv nationale programmer (SNG og Georgien) vægt på forøgelsen af landbrugsproduktiviteten, hjælp til de private landbrugsbedrifter, der er ved at blive dannet, og til den private detailhandel. Det omfatter ligeledes støtte til de nationale og lokale institutioner samt til flere pilotprojekter. For Ruslands vedkommende er det områderne omkring Moskva, St. Petersburg, Samara og Tjoumen, der modtager bistand.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3147/92

af François Guillaume (RDE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 207/20)

Om: Anvendelse af kødkonserver som fødevarerhjælp

Udviklingen i øst-vest-relationerne og begivenhederne i verden som sådan lader formode, at EF's fødevarerhjælp vil blive konstant forøget i de kommende år.

På nuværende tidspunkt indeholder interventionslagrene af oksekød mere end 600 000 tons. Ville det ikke, for at kødet kunne anvendes til fødevarerhjælp, være muligt at oprette et strategisk lager til omgående anvendelse af oksekødkonserver på interventionslagre?

Ville det ikke være muligt at konservere en mængde på 50 000 tons kød, inden interventionslagringen fandt sted, for at gøre denne foranstaltning konkurrencedygtig?

Er Kommissionen rede til at undersøge dette forslag sammen med forarbejdningsindustrien i EF med henblik på at udarbejde de nærmere procedurer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(14. april 1993)

Kommissionen er i færd med at undersøge, hvilke muligheder der findes for at oprette et lager af konserver af oksekødsprodukter, som i givet fald kunne udnyttes til fødevarehjælp. Et sådant reservelager kunne have form af et fornyeligt lager, hvis maksimumsstørrelse nærmere skal fastsættes. Kommissionen har allerede optaget visse kontakter med den europæiske forarbejdningsindustri med henblik på de nærmere bestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3152/92

af Bartho Pronk (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(6. januar 1993)
(93/C 207/21)

Om: Generaldirektorat V's konferencer

1. Kan Kommissionen oplyse, hvor mange konferencer der i 1991 og 1992 er blevet eller vil blive afholdt i Grækenland af Generaldirektorat V?
2. Hvor mange konferencer er der blevet afholdt i Grækenland af Generaldirektorat V i sammenligning med antallet af afholdte konferencer i andre EF-medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn
(30. marts 1993)

Der er i 1991 og 1992 blevet afholdt 73 konferencer af GD V, herunder ti i Grækenland.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3153/92

af Bartho Pronk (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(6. januar 1993)
(93/C 207/22)

Om: Direktivet om regulerede erhverv

1. Kan Kommissionen oplyse, i hvilke medlemsstater der stilles supplerende krav i form af en sprogp prøve i forbindelse med direktivet om regulerede erhverv (1991)?

2. Er en medlemsstat berettiget til at afvise en udlænding, som tilsyneladende ikke kan opfylde disse krav og i givet fald forbyde den pågældende at udøve sit erhverv i den pågældende medlemsstat?

3. Finder Kommissionen det nødvendigt at træffe passende supplerende foranstaltninger af hensyn til direktivets gennemførelse?

4. Hvis svaret på spørgsmål 3 er bekræftende, hvilke foranstaltninger agter Kommissionen da at træffe?

5. Hvis spørgsmål 3 besvares benægtende, hvad er da grunden hertil?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(10. maj 1993)

Spørgsmålet vedrører tilsyneladende Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed ⁽¹⁾. I henhold til artikel 12 skulle medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet inden 4. januar 1991. Ingen af de foranstaltninger, Kommissionen er blevet underrettet om, indeholder bestemmelser om en særlig sprogp prøve.

Kommissionen finder, at forudgående kontrol af en vandrende arbejdstagers sprogkundskaber indebærer forskelsbehandling og er i strid med EF-Traktatens artikel 48 og 52. En sådan kontrol er kun tilladt i de begrænsede tilfælde, der er fastlagt af Domstolen i afgørelsen i Groener-sagen ⁽²⁾. De sproglige kundskaber er imidlertid et element, som de kompetente myndigheder i værtslandet kan tage hensyn til ved vurderingen af en vandrende arbejdstagers præstation i prøvetiden eller ved egnethedsprøven, jf. direktivets artikel 4, stk. 1, litra b).

Endelig henleder Kommissionen opmærksomheden til de etniske betragtninger, der er knyttet til spørgsmålet om en vandrende arbejdstagers sprogfærdigheder. Professionelle adfærdskodeks kræver, at arbejdstagere begrænser sig til at behandle tilfælde, som de er kompetente til og at henvise kunden til en kollega, i tilfælde, hvor de ikke er tilstrækkeligt kompetente. En vandrende arbejdstager, hvis sprogkundskaber ikke er tilstrækkelige til, at han kan betjene en kunde på korrekt måde, bør derfor henvise kunden andetsteds. De kompetente myndigheder er berettigede til over for den vandrende arbejdstager at understrege nødvendigheden af at forbedre sprogkundskaberne og advare ham om, at han løber en risiko for disciplinære foranstaltninger i forbindelse med en faglig forsømmelse, der er en følge af utilstrække-

lige sprogkundskaber (jf. Kommissionens svar på skriftlig forespørgsmål nr. 278/79 af Ernest Glinne) ⁽³⁾.

(¹) EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989.

(²) Sag 379/87 (1989), Sml. 3967.

(³) EFT nr. C 183 af 21. 7. 1980.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3163/92

af Eva-Maria Quistorp (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 207/23)

Om: EF-observatører i det tidligere Jugoslavien

1. Hvem har og med hvilket nærmere bestemt formål givet EF-observatørerne i det tidligere Jugoslavien ordre til ikke at videregive oplysninger om grufulde menneskerettighedskrænkelser, som systematisk voldtægt, tortur og internering, til journalister og medlemmer af Europa-Parlamentet, for, som jeg har fået oplyst fra velinformerede kredse, ikke at »hælde benzin på bålet«?

2. Hvornår er Kommissionen blevet gjort bekendt med EF-observatørernes rapporter om disse menneskerettighedskrænkelser, og på hvilken måde er disse oplysninger blevet videregivet til Europa-Parlamentet og offentligheden?

3. Hvordan vurderer Kommissionen EF-observatørernes arbejde?

4. På hvilken måde kan EF-observatørerne medvirke til virkeliggørelsen af London-konferencens beslutninger?

5. Hvilken infrastruktur til indbyrdes kommunikation kan EF-observatørerne stille til rådighed for antikrigsgrupper og anti-nationalistiske journalister i krise- og krigsområdet?

6. Hvilken analyse over massemediernes fremstilling af krigens gang og soldaters og morderbanders grusomheder i Serbien, Bosnien-Hercegovina og Kroatien har Kommissionen fået forelagt?

7. Hvilke forskellige hjælpe- og flygtningeorganisationer har EF-observatørerne kontakt til?

8. Hvordan tolker Kommissionen lord Carringtons tilbagetræden?

9. Hvilke repræsentanter fra den demokratiske opposition i Beograd og Zagreb har Kommissionen forbindelse til?

10. Hvilke rapporter har EF-observatørerne forelagt om lejrene og om massevoldtægt og tortur, og hvor er disse

offentliggjort (verdenspressen har omtalt disse forhold siden den 7. august 1992, så begrundelsen »ingen benzin på bålet« må altså senest på det tidspunkt være bortfaldet)?

11. Hvordan skaffer man sig de tekniske muligheder for at ramme og stoppe våbensmugleriet, navnlig fra EF-lande?

12. Hvilke muligheder har EF-observatørerne for at gøre den lidende civilbefolkning bekendt med oplysninger, der går imod krigspropagandaen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(11. marts 1993)

1. EF-observatørerne (ECMM — European Community Monitoring Mission) blev sendt til det tidligere Jugoslavien i forbindelse med et mandat fra CSCE. Derfor deltager der foruden observatører fra medlemsstaterne og Kommissionen ligeledes observatører fra Canada, Polen, Sverige og det tidligere Tjekkoslaviet.

2. Observatørgruppen ledes af en diplomat fra den medlemsstat, der har formandskabet i Rådet. Rapporterne fra lederne udsendes af COREU (de europæiske korrespondenters telexnet) i forbindelse med det europæiske politiske samarbejde.

3. Kommissionen er af den opfattelse, at observatørerne har været meget pligtopfyldende med at udføre deres vanskelige opgaver på stedet og ofte under farlige omstændigheder.

4. En række af de beslutninger, der blev truffet på London-konferencen, er blevet iværksat af Forproru (FN's blå baretter i Jugoslavien) i nært samarbejde med ECMM. ECMM har derfor fået til opgave at kontrollere lufthavne i Kroatien i forbindelse med områder, der ikke må beflyves. Observatørerne har også aktivt deltaget i overvågning af krigstilstanden og tilbagetrækningen af JNA-tropper fra Prevlaka-halvøen.

5. Kommissionen mener, at observatørgruppen kun råder over det kommunikationsudstyr, der er nødvendigt for at dække dens eget behov.

6. Kommissionen modtager analyser og rapporter fra FN's særlige rapportør vedrørende menneskerettighedssituationen samt dokumenter, som andre private eller statslige organer har udarbejdet om de forbrydelser, der begås mod menneskerettighederne i det tidligere Jugoslavien.

7. ECMM har først og fremmest knyttet kontakt med HCH, ICRC (Den internationale Røde Kors Komité) og UNICEF samt med NGO'er.

8. Kommissionen ønsker ikke at udtale sig om grundene til, at lord Carrington har taget sin afsked.

9. Kommissionens delegation i Beograd fører dialoger med forskellige politiske kræfter i Serbien, herunder visse demokratiske oppositionsbevægelser og -partier.

Da Kommissionen ikke har nogen delegation i Zagreb, har den ikke etableret nogen dialog med de politiske kræfter i Kroatien.

10. Observatørernes hovedopgave drejer sig om at overvåge krigstilstanden. De udarbejder ikke rapporter om overtrædelser af menneskerettighederne.

11. Siden vedtagelsen af FN's sikkerhedsråds resolution 713 skal medlemsstaterne og Fællesskabet træffe foranstaltninger for at sikre, at den bliver overholdt.

12. Observatørerne fra ECMM har ikke fået til opgave at afgive oplysninger for eller imod krigspropagandaen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3188/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 207/24)

Om: Imødegåelse af problemerne i storbyerne

Athens borgmester kom for nylig ind på de problemer, som næsten alle storbyer i Fællesskabet står over for (tilstrømningen af immigranter, områder i forfald, bolignød, forurening osv.), og understregede, at Regionalfondens eksisterende struktur er utilstrækkelig til en effektiv imødegåelse af disse problemer. Han sagde, at det nok var nødvendigt at ændre fremgangsmåden for økonomisk hjælp til byerne, men at denne stadigvæk skulle være supplerende. Hvorledes stiller Kommissionen sig i dette spørgsmål?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3189/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 207/25)

Om: Imødegåelse af problemerne i Athen

Athens dobbelte betydning, dels hovedstad og dels historisk by, nødvendiggør en direkte støtte via Regionalfonden med henblik på imødegåelse af byens mest ømtålelige problemer,

f.eks. store områder i forfald, forureningen, offentlige transportmidler, fremme af byens historiske præg og minoriteternes integration i det sociale og produktive liv. Har Kommissionen til hensigt i den nærmeste fremtid at træffe foranstaltninger med henblik på en løsning af disse aktuelle problemer i Athen?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

på skriftlig forespørgsel nr. 3188/92 og nr. 3189/92

(19. april 1993)

Skønt Kommissionen ikke har nogen speciel politik for byer, støtter den bestræbelserne på at løse byernes problemer. Dette gælder i særlig grad for byer, der modtager støtte i forbindelse med fællesskabsstøtterammerne for mål nr. 1-lande. I denne sammenhæng modtager Athen betydelig økonomisk støtte til forskellige formål og foranstaltninger.

Det vil sandsynligvis blive muligt at videreføre denne støtte i den næste finansieringsperiode for strukturfondene, som begynder i 1994. Der vil også kunne tages hensyn til visse byproblemer i forbindelse med Samhørighedsfonden.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3192/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 207/26)

Om: De græske kooperativers rettigheder

Repræsentanter for kooperativerne har for nylig anklaget de græske myndigheder for at forsøge at fraskrive sig deres enorme ansvar for skabelsen, neddysningen og fortielsen af skandaler i forbindelse med landbrugsprodukter og for at gøre landbrugskooperativerne til skydeskive. I den seneste tid er der indgivet utallige klager til domstolene over en række større og mindre kooperativer og først og fremmest virksomheden Eleourgiki på grundlag af gentagne og formålsbetonede kontrolbesøg, foretaget af hertil udpegede organer. Det påstås nu, at der både er et logisk og politisk sammenfald, hvad angår den græske regerings og kooperativernes ansvar. Repræsentanter for kooperativerne påpeger den højst besynderlige hastighed, hvormed de er blevet stillet for retten, at kontrollørernes beretninger pludselig så dagens lys efter mange måneders opbevarelse i skufferne i den græske landbrugsbank, og at den dom, der blev afsagt i sagen mod Eleourgikis, blev offentliggjort i pressen, inden

virksomheden havde fået meddelelse herom og umiddelbart efter, at kooperativets formand, Manolis Gavalas, havde brugt ordet skandale i forbindelse med de uretmæssige indkasseringer af støtte til olivenoliefabrikker. Har Kommissionen til hensigt at træffe foranstaltninger med henblik på beskyttelse af de græske kooperativer mod bagvaskelse og opløsning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(9. marts 1993)

Kommissionen er opmærksom på, at forholdet mellem de græske myndigheder og de græske kooperative organisationer og sammenslutninger heraf siden Grækenlands tiltrædelse af Fællesskabet og indtil for relativt nyligt i et vist omfang og i visse produktsektorer har været utilfredsstillende set fra EF's synspunkt og har bidraget til et antal overtrædelser af EF-bestemmelserne og uregelmæssigheder med hensyn til anvendelse af EF-midler. I denne sammenhæng understregede Revisionsrettens beretning for 1991 ⁽¹⁾ visse særlige problemer i olivenoliesektoren.

Den græske regering, der har ansvaret for, at den kooperative sektor fungerer korrekt i Grækenland, har naturligvis ret til at vedtage love og administrative bekendtgørelser for at lette disse kooperativers virksomhed, forudsat at disse foranstaltninger er i overensstemmelse med EF-rettens generelle principper og navnlig ikke hindrer den fælles landbrugspolitikens funktion.

Kommissionen er ikke bekendt med, at den græske regering har foreslået foranstaltninger, som indebærer diskrimination af kooperativer, som i øvrigt er beskyttet af den græske forfatning. Kommissionen har anmodet den græske regering om at blive underrettet om nye forslag til lovgivning, som den agter at fremsætte på dette område.

⁽¹⁾ EFT nr. C 330 af 15. 12. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3267/92

af Ben Visser (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 207/27)

Om: Transport af luftfragt ad jernbane

Det nederlandske selskab ATAN (Air Transport Association of the Netherlands) har forsøgt at oprette en tjenestegren for transport af luftfragt ad jernbane. Omkring den 1. november 1992 skulle man påbegynde daglig jernbane-

transport på strækningen Italien—Nederlandene af navnlig interkontinental luftfragt. Dette initiativ er mislykkedes af forskellige årsager.

Et af de væsentligste problemer synes at være ventetiderne ved grænserne. Ved den tysk-nederlandske grænse løber disse i weekenderne op i 12 til 14 timer, således at godset konstant kommer for sent frem til lufthavnene.

ATAN beklager denne situation, men ser ingen muligheder for at komme ud af dødvandet, og ATAN frygter, at transporten af luftfragt ad jernbane ikke kommer i gang foreløbig.

1. Kan Kommissionen bekræfte, at ventetiden for gods-transporter ad jernbane ved den tysk/nederlandske grænse i weekenden kan løbe op i 12 til 14 timer?
2. Er Kommissionen rede til at appellere til medlemsstaterne om at fjerne sådanne unødige hindringer for jernbanetrafikken?
3. Hvilke muligheder ser Kommissionen for at indpasse sådanne initiativer i systemer til kombineret transport?
4. Vil Kommissionen på kort sigt forelægge forslag, der kan medføre, at også private initiativer vedrørende godstransport ad jernbane får større chancer for at lykkes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(18. maj 1993)

Kommissionen har intet kendskab til lange ventetider ved den tysk/nederlandske grænse som angivet af det ærede medlem. Kommissionen undersøger de af det ærede medlem nævnte forhold og vil på et senere tidspunkt afgive et fyldestgørende svar.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3316/92

af James Moorhouse (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 207/28)

Om: Komitologi

Vil Kommissionen offentliggøre en opdateret udgave af de tabeller, der oprindeligt var at finde i bilag II, side 1 og 2, i Kommissionens dokument SEK(89) 1591 endelig udg. (beretning til Europa-Parlamentet fra Kommissionen »Overdragelse af gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen«, Bruxelles, den 28. september 1989), og som indeholder de komitologiprocedurer, der er foreslået af Kommis-

sionen og vedtaget af Rådet, og som vedrører al relevant lovgivning siden Den Europæiske Fælles Akts ikrafttræden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(10. maj 1993)

Kommissionen henviser det ærede medlem til dokument SEK(90) 2581 endelig udg. af 7. januar 1991 med betegnelsen »Rapport fra Kommissionen til Rådet — Overdragelse af gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen«.

Denne rapport er en opfølgning af artikel 5 i Rådets afgørelse af 13. juli 1987 om fastlæggelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾, hvori det fastlægges, at »Rådet tager de ... fastsatte procedurer op til fornyet overvejelse på grundlag af en rapport, som Kommissionen forelægger inden den 31. december 1990«.

Kommissionen vil i denne forbindelse gerne understrege, at Rådet endnu ikke har taget stilling til den pågældende rapport.

Da dokumentet er ret omfattende, fremsender Kommissionen en genpart af det direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

⁽¹⁾ EFT nr. L 98 af 10. 4. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3319/92

af Concepció Ferrer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. januar 1993)

(93/C 207/29)

Om: Støtte fra Kommissionen til Latinamerika

Der ønskes oplysninger om udnyttelsesgraden af de budgetmidler, som EF har afsat til Latinamerika. Helt præcist ønskes en specificeret oversigt land for land over de forskellige aktiviteter, som Fællesskabet ønsker fremmet i dette område.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(5. marts 1993)

De disponible EF-budgetmidler til samarbejdsforanstaltninger i Latinamerika udgjorde i 1992 følgende:

- 149,7 mio. ecu til økonomisk og fagligt samarbejde (B7-3010)
- 10,9 mio. ecu til handelsmæssig fremme af udviklingslandene i Latinamerika (B7-3011)
- 6,6 mio. ecu til integreringsforanstaltninger på regionalt og lokalt plan mellem udviklingslandene i Latinamerika (B7-3012)
- 6,4 mio. ecu til samarbejde med udviklingslandene i Latinamerika på energiområdet (B7-3013)
- 14,5 mio. ecu til uddannelsesforanstaltninger til fordel for statsborgere i udviklingslandene i Latinamerika (B7-3014)
- 12,55 mio. ecu til fremme af fællesskabsinvesteringer i udviklingslandene i Latinamerika (B7-3015)
- 2,8 mio. ecu til foranstaltninger i forbindelse med økonomisk og kommercielt samarbejde med tredjelande (B7-5020)
- 10 mio. ecu til foranstaltninger til støtte af demokratiet i udviklingslandene i Latinamerika (B7-5078).

Disse bevillinger blev udnyttet 100 %.

For så vidt angår den detaljerede anvendelse af disse bevillinger pr. land, henvises det ærede medlem angående landene i Syd- og Mellemamerika til svar på skriftlig forespørgsel af Ruiz-Gimenez Aguilar nr. 2913/92 (Mexico) ⁽¹⁾, nr. 2914/92 (Honduras) og nr. 2917/92 (Nicaragua) ⁽¹⁾, nr. 2915/92 (Costa Rica) ⁽¹⁾, nr. 2916/92 (El Salvador) ⁽²⁾, nr. 2918/92 (Paraguay) ⁽³⁾, nr. 2919/92 (Venezuela) ⁽⁴⁾, nr. 2920/92 (Ecuador) ⁽⁵⁾, nr. 2921/92 (Peru) ⁽⁴⁾, nr. 2922/92 (Uruguay) og nr. 2923/92 (Argentina) ⁽⁶⁾, nr. 2924/92 (Bolivia) ⁽⁴⁾, nr. 2925/92 (Brasilien) ⁽⁷⁾, nr. 2926/92 (Colombia) ⁽⁸⁾, nr. 2927/92 (Chile) ⁽¹⁾ og nr. 2928/92 (Andespagten) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 47 af 18. 2. 1993.

⁽²⁾ EFT nr. C 61 af 3. 3. 1993.

⁽³⁾ EFT nr. C 99 af 7. 4. 1993.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 106 af 16. 4. 1993.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 155 af 7. 6. 1993, s. 22.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 137 af 15. 5. 1993, s. 14.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 127 af 7. 5. 1993, s. 34.

⁽⁸⁾ EFT nr. C 145 af 25. 5. 1993, s. 8.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3334/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. januar 1993)

(93/C 207/30)

Om: Gennemførelsen af den nye fælles landbrugspolitik i Grækenland

Hvad har Kommissionen, under henvisning til at gennemførelsen af den nye fælles landbrugspolitik er kostbar og

komplikeret — med bureaukratiske procedurer og kontrolproblemer — og at der kræves uddannet personale, edb-systemer, registrering af landmænd og matrikel, til hensigt at gøre for at hjælpe Grækenland med at erhverve den relevante infrastruktur? Har man forudset en imødegåelse af de forudsete forsinkelser i kompensationerne til de græske landmænd, som skyldes mangelen på den ovennævnte infrastruktur?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(27. april 1993)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svaret på hans skriftlige forespørgsel nr. 3379/92 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 20 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3341/92
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(25. januar 1993)
(93/C 207/31)

Om: Fordele for forbrugerne af den nye fælles landbrugs-politik

Det forudses, at forbrugerne vil have meget begrænsede fordele og måske slet ingen af iværksættelsen af den nye landbrugspolitik, fordi reduktionen af producentpriserne vil blive opslugt i forbindelse med afsætningen. Det er en kendsgerning, at i de seneste fem år er producentpriserne faldet, og forbrugerpriserne steget betydeligt. Hvilke konkrete foranstaltninger har Kommissionen til hensigt at træffe med henblik på, at denne udvikling ikke saboterer det oprindelige formål med revisionen, nemlig en begrænsning af udgifterne efter 1997?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(14. april 1993)

Det ærede medlem synes at antage, at en nedsættelse af landbrugsudgifterne efter reformen af den fælles landbrugs-politik vil afhænge af udviklingen i forbrugerpriserne.

Kommissionen gør i den forbindelse opmærksom på, at nedsættelsen af landbrugsafgifterne i første række vil afhænge af den vellykkede gennemførelse af de foranstaltninger, som har til formål at begrænse produktionen af

overskudsprodukter, og dernæst af den nedsættelse af eksportrestitutionerne, som nedsættelsen af de interne priser og de positive virkninger af begrænsningen af EF-produktionen på verdensmarkedspriserne vil kunne medføre.

Men det er rigtigt, at Kommissionen forventer positive virkninger på efterspørgslen efter visse landbrugsprodukter i forbindelse med tilpasningen af udbuddet til efterspørgslen.

Virkningerne vedrører især korn og hvidt kød. Når priserne falder, vil korn genvinde tabte markedsandele fra substitutionsprodukter. Der er tale om konkurrence mellem råvarer, hvor afsætningsomkostningerne ikke spiller nogen rolle. De lavere kornpriser vil også medføre lavere foderpriser og som følge heraf lavere produktionsomkostninger for hvidt kød (svine- og fjerkrækød), som i vid udstrækning produceres på basis af korn.

Alle undersøgelser, Kommissionen har haft adgang til, bekræfter, at de lavere produktionsomkostninger vil være til fordel for forbrugerne, men dog i mindre udstrækning fordi andre bestanddele (slagte- og afsætningsomkostninger) af detailpriserne ikke er direkte berørt. Dette fremgår klart af statistikkerne: siden 1980 er de faktiske forbrugerpriser for hvidt kød faldet med mellem 22 og 38 %, medens produktionspriserne er faldet med mellem 37 og 47 %.

De på længere sigt faldende forbrugerpriser vil understøtte det stigende forbrug af hvidt kød og dermed øge afsætningen af EF-korn.

Kommissionen mener således, at foranstaltningerne i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik på længere sigt vil medføre budgetbesparelser, fordi eksportudgifterne nedskæres, overskudsproduktionen hæmmes og afsætningen af landbrugsprodukter øges.

Virkningerne på forbrugerpriserne skulle også blive positive, uden at det dog er muligt at bekræfte, at priserne vil falde systematisk for alle landbrugsprodukter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3343/92
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(25. januar 1993)
(93/C 207/32)

Om: Fastsættelse af tobakskvoter

Kommissionen har udarbejdet nye forordninger om tobaksdyrkning og -handel. Mener den, at det vil være hensigts-

mæssigt at imødekomme tobaksproducenternes krav om at bruge perioden 1990—1992 som grundlag for fastsættelsen af kvoter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(11. marts 1993)

I henhold til reformen af markedsordningen for tobak skal der fastsættes produktionstærskler på grundlag af en referenceperiode, der dækker årene 1989, 1990 og 1991.

1992 blev med vilje udelukket som referenceår for ikke at tage hensyn til de uundgåelige spekulationsvirkninger for tobaksproduktionen som følge af den forventede reform.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3345/92
af Alexandros Alavanos (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(25. januar 1993)
(93/C 207/33)

Om: Chlophen-fare i hele Grækenland

I Grækenland er der utallige eksempler på dårlig oplagring og anvendelse af chlophen (i 24 transformatorer der for nyligt blev installeret i el-nettet på øen Lesbos, i tøndes og transformatorer i installationer i havnen i Pireus, i hundredvis af passager- og handelsskibe, i hærens transformatorer osv.). For såvel arbejdstagerne, soldaterne som miljøet er faren stor, navnlig på grund af oplagringsforholdene, men også på grund af faren for skovbrande og ulykker. Den samlede mængde chlophen i Grækenland er ukendt, men den vurderes til mellem 4 000 og 7 000 tons. Hver gang der opstår problemer, fremgår det tydeligt, med hvilken efterladenhed dette farlige stof behandles.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke oplysninger den har vedrørende den samlede mængde chlophen i Grækenland, oplagrings- og anvendelsesforhold, forholdene hvorunder det transporteres til udlandet og attestering for dets tilintetgørelse? Hvorledes forholder Kommissionen sig til installationen af transformatorer med chlophen i el-nettet på øen Lesbos, hvor antallet af skovbrande er særligt stort? Mener Kommissionen, at Grækenland har truffet tilstrækkelige foranstaltninger med henblik på en global imødegåelse af

dette farlige stof inden for rammerne af Fællesskabets politik hvad angår PCB og farlige stoffer?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3429/92
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(25. januar 1993)
(93/C 207/34)

Om: Behandlingen af chlophen i Grækenland

Eftersom der skal placeres transformatorer i elektricitetsnettet for Mytilene og under henvisning til, at der på elektricitetsværket findes kondensatorer, som er imprægneret med chlophen, kan Kommissionen da oplyse, hvorledes Fællesskabet vurderer den globale situation i dag vedrørende behandling af det farlige stof chlophen i Grækenland samt overholdelse eller manglende overholdelse af de fastsatte procedurer i forbindelse med afsendelse af dette stof til udlandet og den ødelæggelse af det, som undertiden kommer for dagen?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
på skriftlig forespørgsel nr. 3345/92 og nr. 3429/92
(15. april 1993)

Kommissionens seneste rapport om, hvorledes direktiv 76/403/EØF ⁽¹⁾ om eliminering af PCB er blevet gennemført i Grækenland, er fra 1991. Følgende fremgår af denne rapport:

- det skønnes, at det i drift værende udstyr indeholder 65 tons i kondensatorerne og 68 tons i transformatorerne. Dette udstyr tilhører det offentlige el-selskab (DEH)
- det skønnes, at 600 kg brugt PCB (løst eller i udstyr, der er taget ud af brug) er fordelt på 60 kondensatorer, hver indeholdende 10 kg PCB. Det kan således anslås, at der alt i alt i Grækenland findes 133,6 tons PCB (65+68+0,6)
- for så vidt angår oplagring og den generelle administration af disse stoffer fremgår det endvidere af rapporten, at det offentlige el-selskab, der er hovedforbruger af PCB, indsamler PCB og lagrer disse stoffer i tøndes sammen med de kondensatorer, der udtages af driften
- med hensyn til brugen af PCB fremgår det af den ledsagende vejledning, hvilke forebyggende sikkerhedsforanstaltninger der skal træffes i tilfælde af ulykker, og hvilke foranstaltninger der skal træffes for at afhjælpe følgerne for miljøet
- hvad angår destruktionsattester må det konkluderes, at sådanne endnu ikke har været aktuelle, eftersom der

ikke findes destruktionsanlæg i Grækenland, og de PCB-mængder, der skal destrueres, anbringes på sikre lagringssteder, jf. rapporten

— med hensyn til vilkårene for transport af PCB råder Kommissionen ikke over nogen information.

For så vidt angår installeringen af PCB-holdige transformatorer i el-nettet på Lesbos, mener Kommissionen, da der er tale om allerede idriftsatte — ikke nye — transformatorer, at det ville have været at foretrække, om man havde installeret udstyr, der anvender erstatningsstoffer i stedet for PCB, for så vidt som disse stoffer er i overensstemmelse med direktiv 91/339/EØF ⁽²⁾.

Da der ikke findes nogen destruktionsanlæg for PCB i Grækenland, formoder Kommissionen, at det offentlige el-selskab kun har én mulighed, nemlig at oplagre brugte PCB-mængder og at fortsætte med at bruge de mængder, som endnu har de fornødne dielektriske egenskaber.

1991-rapporten om direktivets gennemførelse nævner, at der er problemer med transponeringen af direktivet i græsk lov med de administrative og tekniske infrastrukturer for så vidt angår direktivets gennemførelse, blandt andet i forbindelse med gennemførelsen af en plan for eliminering af PCB på nationalt og regionalt land og i forbindelse med proceduren for udstedelse af destruktionsattester.

Det ser således på grundlag af denne rapport ud til, at Grækenland endnu ikke har været i stand til at realisere de foranstaltninger, der kræves i henhold til EF's politik.

Hvad angår forsendelse af chlophen til udlandet og destruktion af chlophen, må det på grundlag af den rapport, som indløb fra Grækenland i 1991, formodes, at der tilsyneladende ikke kan være tale om overførsel af chlophen til udlandet, eftersom det fremgår af rapporten, at det offentlige el-selskab indsamlede den brugte PCB og lagrer den i metaltønder sammen med de kondensatorer, der er taget ud af driften. Det fremgår i øvrigt af rapporten, at Grækenland er i færd med at undersøge mulighederne for at oprette et anlæg til destruktion af affald.

⁽¹⁾ EFT nr. L 108 af 26. 4. 1976.

⁽²⁾ EFT nr. L 186 af 12. 7. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3359/92

af Madron Seligman (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. januar 1993)

(93/C 207/35)

Om: Taiwans brud på Konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde Dyr og Planter (CITES-konventionen)

Det vil være Kommissionen bekendt, at alle fem flodhesterarter er beskyttet i henhold til Konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde Dyr og Planter.

Skønt mange lande overholder konventionen og har forbudt handelen med f.eks. næsehornets horn, er Taiwan fortsat et lukrativt marked herfor og for andre dele af dyr, som anvendes i henhold til den såkaldte Jinbu-praksis, der er baseret på en tro på deres magiske evner, som ikke støttes af lægevidenskaben.

Når næsehornets horn sælges for mange tusind dollars pr. kg, er vildttyve hensynsløse i jagten på næsehorne, på samme måde som deres kolleger angriber elefanter for at få elfenben. Der menes at være omfattende lagre i Taiwan, hvis værdi øges i forhold til nedgangen i bestanden.

Forhandlinger og tilskyndelser synes ikke at have båret frugt. Vil Kommissionen med det samme indføre økonomiske foranstaltninger mod Taiwan, indtil myndighederne i Taiwan forbyder denne helt uacceptable handel?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 138/93

af Thomas Megahy (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. februar 1993)

(93/C 207/36)

Om: Ulovlig handel med horn fra næsehorn — Taiwan

Har Kommissionen kendskab til, at myndighederne på Taiwan på trods af den internationale fordømmelse fortsat stiltiende tolererer omfattende ulovlig handel med horn fra næsehorn, som er en trussel mod artens overlevelse? Er det også korrekt, at der kun er tale om det alvorligste eksempel på Taiwans grove tilsidesættelse af CITES? Vil Kommissionen overveje at iværksætte straffeforanstaltninger for at fremtvinge en ændring af denne praksis ved at begrænse importkvoterne for varer fra Taiwan, indtil landets regering beslæglægger og destruerer alle lagre af horn fra næsehorn og nøje overholder bestemmelser i CITES?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 213/93

af Winifred Ewing (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. februar 1993)

(93/C 207/37)

Om: Beskyttelse af det udryddelsestruede næsehorn

Skønt den internationale handel med næsehornshorn i henhold til CITES-konventionen har været forbudt siden 1976, fungerer Taiwan fortsat som et center for illegal handel i Asien. Al den stund der kun er ca. 10 000 næsehorn tilbage i hele verden og disse dagligt trues af krybskytter, vil Kommissionen venligst gribe ind over for Taiwan gennem handelsforbud, indtil dette land har destrueret sine omfat-

tende lagre af næsehornshorn og nøje gennemfører samtlige CITES-bestemmelser?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
på skriftlig forespørgsel nr. 3359/92, nr. 138/93
og nr. 213/93
(30. april 1993)

Kommissionen deler det ærede medlems bekymring, hvad angår følgevirkningerne af handelen med næsehornshorn for bevarelsen de pågældende arter. Kommissionen benytter enhver lejlighed til at bekendtgøre, at ulovlig handel med næsehornshorn er et anliggende, som volder alvorlig bekymring i EF, og at det er på høje tid at få gennemført en målrettet aktion for at stoppe denne ulovlige handel.

Kommissionen går generelt ikke ind for handelssanktioner mod produkter, der falder uden for rammerne af en multilateral miljøoverenskomst som CITES, som et middel til at tvinge andre stater eller lande til at efterkomme en sådan aftale. EF har for nylig indledt en GATT-procedure mod USA på grund af en aktion af denne art (dog ikke i henhold til CITES) til skade for EF's fiskeeksportører.

Taiwan kan ikke blive medunderskriver af CITES, men har som observatør deltaget i de seneste CITES-partskonferencer og har desuden, hvad angår den nationale politik forbindelse med WWF's »Trade Record and Analysis of Fauna and Flora in Commerce Organisation« (TRAFFIC). Taiwan vedtog i 1989 en lov om bevarelse af vilde dyr og planter, i henhold til hvilken der kræves CITES-beskyttelsesnormer for samtlige de arter, der er opført på CITES lister, såvel som for en række andre arter, som ikke er beskyttet i henhold til CITES. Samtlige fem næsehornsorter har i henhold til Taiwans lovgivning været beskyttet siden 1989. Overtrædelse af forbuddet mod import/eksport medfører strenge fængselsstraffe og/eller bøder. Taiwans politimyndigheder har samarbejdet med en række myndigheder i andre lande (herunder også i EF's medlemsstater), hvor undersøgelser med udgangspunkt i Taiwan har godtgjort, at der var tale om smugling via andre lande med deltagelse af statsborgere fra andre lande end Taiwan.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3372/92
af Jean-Pierre Raffin (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(25. januar 1993)
(93/C 207/38)

Om: Finansiering af en aktion til redning af den brune bjørn i forbindelse med LIFE-forordningen

Hvilke aktioner til redning af den brune bjørn, som er en særlig beskyttet art i henhold til direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾, har

Kommissionen iværksat i Spanien, Frankrig, Grækenland og Italien? Hvor store beløb er der blevet bevilget?

⁽¹⁾ EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(26. maj 1993)

Ud over visse projekter vedrørende bevarelsen af den brune bjørn i Spanien, Frankrig og Grækenland, som tidligere er gennemført inden for rammerne af MEDSPA-forordningen, bevilgede Kommissionen i 1992 følgende finansielle støtte inden for LIFE's rammer:

1. »Bevarelse af den brune bjørn og dennes levesteder i de kantabriske bjerge« (Spanien): 3 mio. ecu.
2. »Pattedyr i Alperne og Appenninerne« (Italien): 0,5 mio. ecu.

Desuden har Kommissionen modtaget et forslag, som bl.a. omfatter foranstaltninger til bevarelse af de sidste bjørne i Pyrenæerne, og et andet om bevarelse af bjørnene i Grækenland. Der vil blive bevilget finansiell støtte hertil i det omfang, den tekniske undersøgelse og den i LIFE-forordningen fastsatte procedure måtte tillade det, og det måtte vise sig hensigtsmæssigt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3379/92
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(25. januar 1993)
(93/C 207/39)

Om: Udbetaling af udligningsbeløb til græske hvedeproducenter

Mangelen på en fortegnelse over hvedeproducenter og på en national matrikel gør det i Grækenland endnu vanskeligere at foretage og føre administrativ kontrol med udbetaling af udligningsbeløb. Hvad har Kommissionen, i betragtning af at det er vanskeligt i den eksisterende situation at kunne foretage udligningsbetalinger til hvedeproducenterne i løbet af de første seks måneder i hvert høstår, til hensigt at gøre for at overvinde dette problem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(12. marts 1993)

I henhold til forordning (EØF) nr. 1765/92 ⁽¹⁾ udbetaler medlemsstaterne godtgørelserne for korn og proteinafgrø-

der samt godtgørelsen for braklægningsforpligtelsen mellem den 16. oktober og den 31. december 1992, som følger efter den høst, for hvilken godtgørelserne ydes. For at de støtteordninger, som reformen af den fælles landbrugspolitik omfatter, kan blive forvaltet korrekt i hele EF, er der blevet indført et integreret system for forvaltning og kontrol af disse ordninger. Systemet blev indledningsvis taget i brug den 1. februar 1993, og anvendelsesområdet vil gradvis blive udvidet indtil den 1. januar 1996. Det er navnlig ved hjælp af dette system, det skulle opnås, at ovennævnte betalingsfrist overholdes.

EF deltager i finansieringen af de udgifter, medlemsstaterne afholder til kontrolordningens indførelse; 50 % af udgifterne refunderes, idet bevillingerne dog sætter visse grænser.

Der er afsat 50 mio. ecu til formålet på 1993-budgettet. Grækenlands andel heraf udgør 8,7 % eller 4,35 mio. ecu.

(¹) EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3386/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. januar 1993)

(93/C 207/40)

Om: Vandet i Marathonas-søen

Har Kommissionen, i betragtning af at ca. 50 % af befolkningen i Grækenland befinder sig i Attiki og hovedsageligt modtager vand fra Marathonas-søen samt i betragtning af, at der for nyligt offentliggjordes undersøgelser i den græske presse med angivelse af, at vand fra septiktanke udledes i Marathonas-søen, og at døde dyr kastes ud i den, samt at disse oplysninger er blevet bekræftet af formændene for de landsbyer, som ligger tæt ved denne sø,

1. Til hensigt at anmode de græske myndigheder om øjeblikkeligt at træffe foranstaltninger til beskyttelse og bevogtning af Marathonas-søområdet, for at enhver mulig forurening af søen i fremtiden kan forhindres?
2. Har den endvidere til hensigt at foreslå bevillinger over fællesskabsfondene til de fem kommuner, som ligger tæt ved søen, for at de kan gennemføre infrastrukturprojekter og projekter til beskyttelse af denne vandresource?
3. Har den til hensigt at anbefale, at bygningen af et kloaknet i de fem kommuner fremskyndes, og at de vandløb, som munder ud i Marathonas-søen, tildækkes, som det anbefales af de lokale myndigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yannis Paleokrassas

(18. maj 1993)

Vand, som udvindes fra Marathonas-søen til drikkevand, skal overholde bestemmelserne i Rådets direktiv 75/440/EØF (¹). Men det påhviler den græske regering at træffe de nødvendige foranstaltninger for at opfylde sine forpligtelser i henhold til dette og andre direktiver om vandkvalitet. Hvis der er grund til at tro, at en medlemsstat ikke efterkommer et direktiv, kan Kommissionen iværksætte en overtrædelsesprocedure.

Hvis det ærede medlem mener, at der foregår en overtrædelse af direktiv 75/440/EØF, vil Kommissionen gerne have mere detaljeret information, så sagen kan undersøges.

Rådets direktiv 91/271/EØF (²) omhandler opsamling, rensning og udledning af spildevand fra visse industrisektorer. Dette direktiv, som medlemsstaterne skal gennemføre inden for de næste ti år, har til formål at værne miljøet mod de skadelige virkninger af udledning af byspildevand, som ikke er rensat i tilstrækkelig grad.

Hvad angår finansiel støtte til infrastrukturer med henblik på at forbedre vandkvaliteten er Kommissionen indstillet på at behandle eventuelle ansøgninger fra de græske myndigheder om støtte til denne type arbejde under nuværende og fremtidige ordninger.

(¹) EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975.

(²) EFT nr. L 135 af 30. 5. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3507/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. januar 1993)

(93/C 207/41)

Om: Strukturelle overgangsforanstaltninger for fiskeriet

Under henvisning til udtalelsen fra Rådet (fiskeri) om at det, i tilfælde af at de foranstaltninger med henblik på indskrænkning og omstrukturering af fiskerisektoren, som sandsynligvis vil blive truffet inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik, skaber negative følger for forskellige områder og befolkningsgrupper i Fællesskabet, er nødvendigt at forudse flere eventuelle socio-økonomiske ledsageforanstaltninger for at afbøde disse negative følger, har Kommissionen da — på baggrund af de foreslåede dybtgå-

ende ændringer af den fælles fiskeripolitik — til hensigt at indføre strukturelle overgangsforanstaltninger?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**
(19. april 1993)

Ifølge artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur ⁽¹⁾ fastsætter Rådet på et flerårigt grundlag og første gang inden den 1. januar 1994 målene og de detaljerede regler for en omstrukturering af Fællesskabets fiskerisektor med henblik på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem ressourcerne og udnyttelsen heraf. Ved omstruktureringen tages der i hvert enkelt tilfælde hensyn til de eventuelle økonomiske og sociale virkninger i de områder, der er afhængige af fiskeriet, og disse områders specificitet.

I konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Edinburgh hedder det, at der under de relevante mål skal tages størst hensyn til behovene i de områder, der er afhængige af fiskeriet. På baggrund af disse konklusioner arbejder Kommissionen med at integrere disse områder i de nuværende mål (1, 2 eller 5b). Områderne ville så få adgang til EFRU og ESF.

Det er det, Kommissionen arbejder henimod.

⁽¹⁾ EFT nr. L 389 af 31. 12. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3415/92
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(25. januar 1993)
(93/C 207/42)

Om: Foranstaltninger med henblik på at sikre de europæiske borgere mod giftigt affald, som eventuelt kan komme fra anlæg ved floder

FN-hold kæmper for at understøtte en dæmning i Jugoslavien, som truer med at bryde sammen med det resultat, at Donau-floden og dens bifloder vil blive forurenede med giftigt affald, som det for nylig er blevet oplyst af en højtstående embedsmand i organisationen. Under henvisning til ovenstående bedes Kommissionen oplyse, om man træffer alle de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre de europæiske borgere mod giftigt affald, som vil kunne komme fra lignende anlæg ved floder i Fællesskabet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**
(26. maj 1993)

Den egentlige årsag til denne miljømæssige nødsituation skal findes i den omfattende udledning i det pågældende reservoir af affald fra en mine i nærheden. Mineaktiviteterne ophørte i 1990, men som følge af de lokale forhold er der ikke blevet foretaget de nødvendige investeringer med henblik på reservoirets materielle sikkerhed. Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, foretages denne meningsløse form for udledning og deponering ikke i Fællesskabet, hvor der står alternative tekniske løsninger til rådighed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3417/92
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(25. januar 1993)
(93/C 207/43)

Om: Renseapparater til husholdningsbrug (filtre)

Der er langt større fare for at drikkevandet forurenes, hvis man anvender de forskellige renseapparater til husholdningsbrug (filtre) på vandhanerne i husene. Dette oplystes for nylig under afholdelse af arrangementet med titlen »Athens vandforsyning« af biologen — hygiejniker fra Hygiejneskolen i Athen — Athina Mavridou, som bl.a. understregede, at renseapparater til husholdningsbrug, i det mindste de der anvender aktivt kul, forringer vandets mikrobiologiske kvalitet. Fru Mavridou fortalte om prøver udført af mikrobiologilaboratoriet på Hygiejneskolen i Athen og sagde: »Om morgenen målte vi således vandet fra vandhane A uden at lade det passere gennem noget filter, og vi fandt 1—40 mikroorganismer pr. milliliter. Samtidig indeholdt det vand, som passerede gennem de forskellige slags filtre 1 000—100 000 mikroorganismer«. Vi må således fremhæve, at denne mangedobling hovedsagelig skyldes, at vandet er blevet rensat for klor, som neutraliserer mikroorganismer. Hvorledes har Kommissionen under henvisning til ovenstående til hensigt at beskytte de europæiske forbrugere mod anvendelse af de forskellige renseapparater til husholdningsbrug, som ikke opfylder de nødvendige normer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**
(19. maj 1993)

Det er op til den enkelte forbruger at afgøre, hvorvidt vedkommende vil benytte filtre til vand til husholdnings-

brug eller ej. Det ville ikke være hensigtsmæssigt, dersom Kommissionen fremsatte forslag til særlig lovgivning på dette felt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3430/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. januar 1993)

(93/C 207/44)

Om: Forurening af Akios-floden

Vandet i hele Akios-floden er ifølge analyser, som Det Pan-hellenske Center for Økologiske Studier (Pakoe) har foretaget og offentliggjort for nylig, forurenet med bakterier. Det fremgår endvidere af Pakoes analyser, at der er konstateret høje fosfatværdier i 45 % af prøverne, hvilket betyder, at der sker lokal forurening af vandet med kloakvand eller affald fra nærliggende kilder. Det fremgår endvidere af andre af Pakoes analyser, at der findes kolibakterier i en drikkevandsprøve, som blev taget af prøver fra ældrecentret i Akiupolis og fra pumpestationen i byens fyrrelund, hvilket betyder, at vandet er uegnet til drikkevand. Kommissionen bedes oplyse, om den har til hensigt i samarbejde med de græske myndigheder at finansiere et program med henblik på at fjerne forureningen af Akios-floden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(17. maj 1993)

Det er op til den græske regering at træffe de nødvendige foranstaltninger for at opfylde de forpligtelser, der følger af de forskellige direktiver om vandkvaliteten. Hvor det måtte være helt indlysende, at en medlemsstat ikke efterkommer et EF-direktiv, kan Kommissionen indlede en overtrædelses-procedure.

Er det ærede medlem af den opfattelse, at der kan være tale om overtrædelse af Rådets direktiv 75/440/EØF ⁽¹⁾ om kvalitetskrav til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne, og Rådets direktiv 80/778/EØF ⁽²⁾ om kvaliteten af drikkevand, vil Kommissionen være taknemmelig for at få nærmere oplysninger, så sagen kan blive undersøgt.

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 26.

⁽²⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980, s. 11.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3445/92

af Jessica Larive (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. januar 1993)

(93/C 207/45)

Om: Fond til forskning i alternativer til dyreforsøg

Rådet erklærede den 3. november 1992 i forbindelse med sjette ændring af Fællesskabets direktiv om kosmetiske midler (direktiv 76/768/EØF ⁽¹⁾), at det støttede forbudet mod dyreforsøg til kosmetiske formål pr. 1. januar 1998, hvis der var tilstrækkelige alternative metoder til disposition som erstatning for dyreforsøg.

1. Er Kommissionen ikke enig i, at Rådet ved at nævne denne uforbindende betingelse, fuldstændig har set bort fra Parlamentets næsten enstemmige (244 stemmer mod 2) stillingtagen for et ubetinget forbud mod dyreforsøg til kosmetiske formål pr. 1. januar 1998. Parlamentet betragter dyreforsøg til kosmetiske formål som unødvendige og moralsk uacceptable.
2. Er Kommissionen ikke enig i, at det er essentielt, at der såvel på nationalt plan som på EF-plan gøres store bestræbelser på at udvikle alternative forskningsmetoder inden den 1. januar 1998?
3. Er Kommissionen rede til som led i det relevante forskningsprogram inden for rammeprogrammet for forskning og teknologisk udvikling at oprette en særskilt fond til grundforskning i alternative forskningsmetoder til erstatning for dyreforsøg, som er bestemt for allerede eksisterende nationale forskningscentre?
4. Er Kommissionen rede til at samle den nationale forskning på området og indgå et samarbejde med ECVAM (European Centre for the validation of Alternative Testing), for eksempel gennem nationale koordinatore, således at der ikke spildes tid, energi og penge på, at man søger at løse problemet hver for sig?

⁽¹⁾ EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976, s. 169.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener

(26. maj 1993)

1. Som det ærede parlamentsmedlem nævner i sit spørgsmål, erklærede Ministerrådet den 3. november 1992, at det hvad angår det indholdsmæssige støtter indførelsen af et forbud pr. 1. januar 1998 mod enhver form for dyreforsøg i kosmetikindustrien under forudsætning af, at der kan udvikles metoder, der på tilfredsstillende vis vil kunne erstatte dyreforsøgene.

Det er kun i tilfælde af, at de alternative forsøgsmetoder — når man har gjort, hvad der er rimeligt og muligt — ikke bliver videnskabeligt godkendt, fordi de ikke yder en

tilsvarende grad af beskyttelse, at Kommissionen inden 1. januar 1997 fremsætter et forslag med henblik på at udskynde skæringsdatoen.

Det skal påpeges, at der allerede i den tekst, Kommissionen accepterede i forbindelse med plenarmødet i Europa-Parlamentet i juni 1992, åbnes mulighed for at udskyde skæringsdatoen. På grund af de tekniske problemer med at udvikle alternative metoder har Kommissionen imidlertid på indtrængende anmodning fra Rådet, og selv om det ikke er den løsning, den foretrækker, accepteret, at skæringsdatoen pr. 1. januar 1998 i tilfælde af, at de alternative metoder ikke bliver videnskabeligt godkendt, eventuelt udskydes ved anvendelse af den i artikel 10 i direktiv 76/768/EØF omhandlede procedure og ikke ved anvendelse af den i artikel 100 A i EØF-Traktaten omhandlede procedure mod, at Rådet til gengæld accepterer de fleste af Parlamentets øvrige ændringsforslag.

2. Kommissionen understreger, at den finder det vigtigt, at der udvikles alternative metoder til dyreforsøgene. Selv om skæringsdatoen pr. 1. januar 1998 er med til at styrke denne målsætning, gør Kommissionen også det ærede parlamentsmedlem opmærksom på, at den allerede i flere år har ydet økonomisk støtte til forskning på området.

3. Kommissionen har siden 1985 ydet økonomisk støtte til forskning i udvikling af nye alternative »in vitro«-metoder til erstatning af dyreforsøgene inden for farmakotoksikologi, der kan anvendes i kosmetikindustrien.

I forbindelse med det tidligere bioteknologiprogram (BAP 1985—1989) er der således indgået seks kontrakter på området in vitro-toksikologi/farmakologi; det samlede budget herfor er på 560 000 ecu.

I forbindelse med det efterfølgende bioteknologiprogram (BRIDGE 1990—1993) er der blevet indgået otte kontrakter på området in vitro-evaluering af molekylers toksicitet og farmakologiske aktivitet; det samlede budget herfor er på 4 500 000 ecu.

I forbindelse med det nuværende bioteknologiprogram (Biotech 1992—1994) er der blevet iværksat et projekt vedrørende immuntoksikologi i forbindelse med narkotika og produkter, der er udvundet ved hjælp af bioteknologi: udvikling af in vitro-verificeringsmetoder baseret på cellulær og molekylær immunbiologi.

Der er afsat et budget på 4 697 000 ecu til projektet, hvortil der er knyttet 32 laboratorier, og det er planlagt, at en række europæiske medicinalfirmaer skal involveres heri.

4. Koordineringen med de nationale aktiviteter forestås af Det Rådgivende Udvalg under Europæisk Center for Validering af Alternative Metoder (CEVMA). I den forbindelse tillader Kommissionen sig at henvise det ærede parlamentsmedlem til Kommissionens besvarelse af skriftlig forespørgsel nr. 2454/92 af Gianfranco Amendola ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 141 af 19. 5. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3454/92

af Lissy Gröner (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. januar 1993)

(93/C 207/46)

Om: Rengøringspersonale i EF's tjenestesteder

1. Hvor mange personer beskæftiges i de enkelte EF-institutioner som rengøringspersonale opdelt alt efter

— de enkelte institutioner?

— arbejdstagernes køn?

2. Hvilke ansættelsesforhold har rengøringspersonalet? Har de tidsbegrænsede fuldtidskontrakter eller tidsbegrænsede deltids- eller timekontrakter, eller er det arbejdskraft uden officielle arbejdsforhold?

3. Anvender denne arbejdskraft rengøringsmidler, der kan være sundhedsfarlige for dem selv eller for de personer, der opholder sig i de pågældende lokaler?

4. Bliver der ved indkøb af rengøringsmidler først og fremmest foretrukket produkter, der er uskadelige for miljø og sundhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(28. maj 1993)

Den gældende kontrakt for rengøringen i Kommissionens bygninger i Bruxelles-området er indgået på grundlag af en licitation, hvor firmaer etableret i medlemsstaterne har haft mulighed for at byde.

Siden den første februar 1988 har Kommissionen haft kontrakt med fem firmaer, som er specialiserede i rengøring af kontorlokaler.

Ifølge formuleringen af udbudsbetingelserne og de øvrige dele af kontrakten er den at betragte som en målorienteret kontrakt, eftersom den kun fastsætter målet og ikke siger noget om midlerne. Den indeholder derfor ikke nogen eksplicitte bestemmelser om det nødvendige rengøringspersonale.

I kontrakten bestemmes det bl.a., at der er pligt til nøje at overholde den gældende lovgivning om ansættelse og sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

Der afholdes for øjeblikket en licitation med henblik på fornyelse af kontrakten den første januar 1994. Blandt nyskabelserne i de nye udbudsbetingelser er der nogle ændringer på det praktiske og forvaltningsmæssige plan og nogle ændringer, som tager sigte på at fremme brugen af mere miljøvenlige rengøringsmidler.

Det skal understreges, at dette svar kun forpligter Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3492/92**af Sotiris Kostopoulos (NI)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(28. januar 1993)**(93/C 207/47)***Om:** Landbrug og moms i Grækenland

I Grækenland har ændringen af momssatsen på produkter fra de lave 8 % til de langt højere 18 % medført nye prisstigninger på en lang række landbrugsudstyr, værktøj, skadedyrsbekæmpende midler og tjenesteydelser. Hvilken mulighed har Kommissionen for at tage de nødvendige initiativer over for de græske myndigheder med henblik på iværksættelse af en politik til fordel for landbruget?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener**

(12. maj 1993)

I henhold til Rådets direktiv 92/77/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af momssatserne ⁽¹⁾ har medlemsstaterne fra den 1. januar 1993 mulighed for at anvende en eller to reducerede momssatser på mindst 5 % på en række goder og tjenesteydelser, som er anført i bilaget til direktivet. Blandt de kategorier af goder og tjenesteydelser, der er nævnt i bilaget, er følgende:

Kategori 10: Levering af goder og tjenesteydelser, der normalt er bestemt til anvendelse i landbrugsproduktionen, bortset fra kapitalgoder såsom maskiner og bygninger.

Kommissionen ønsker at påpege, at det er frivilligt for medlemsstaterne at anvende de reducerede satser. Det er udelukkende op til den enkelte medlemsstat at beslutte, om visse kategorier af goder og tjenesteydelser skal belægges (eller ikke belægges) med reducerede momssatser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 316 af 31. 10. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3496/92**af Sotiris Kostopoulos (NI)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(28. januar 1993)**(93/C 207/48)***Om:** Skolebygninger i Patras

Problemet med skolebygninger i Patras er meget alvorligt. Ifølge den lokale skolekommission er der 35 000 elever

fordelt i 57 børnehaver, 62 grundskoler, 32 realskoler og 15 gymnasier, og over 2 000 lærere i 1 300 klasser og i 200 kontorer. Hvis behovet skal dækkes, må der oprettes 800 lokaler, dvs. 180 nye lokaler hvert år, hvis dette problem skal løses inden 1996, hvilket i øvrigt er det græske undervisningsministeriums mål. Med de til rådighed stående midler er det tvivlsomt, om man kan dække en fjerdedel af det behov, der er nødvendigt for skolernes normale funktion. Kan Kommissionen give oplysninger om, hvorvidt der er mulighed for, at Fællesskabet kan hjælpe de græske myndigheder med at løse problemet vedrørende skolebygninger i Patras inden 1996?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn**

(1. april 1993)

Som led i de bestræbelser, strukturfondene udfolder til udvikling af de menneskelige ressourcer i de mindst begunstigede områder i Fællesskabet, er Kommissionen i særdeles høj grad opmærksom på økonomisk støtte til undervisnings- og uddannelsessystemer, herunder opførelse af skoler og udstyr til dem.

Kommissionen vil undersøge behovene og mulighederne for at styrke disse bestræbelser i Grækenland som led i forberedelsen af interventionerne fra fondene i tidsrummet 1994—1999.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3505/92**af Sotiris Kostopoulos (NI)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(28. januar 1993)**(93/C 207/49)***Om:** Forvaltningen af fiskeriressourcerne

Hvilke midler har Kommissionen til hensigt at anvende med henblik på at sikre et heldigt udfald af foranstaltningerne i forbindelse med den fælles fiskeripolitik, hovedsagelig hvad forvaltningen af ressourcerne angår, for at de faglige organisationer i medlemsstaterne kan mobiliseres mest muligt i overensstemmelse med deres til enhver tid bestående muligheder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(15. april 1993)

Kommissionen har gode forbindelser med erhvervsorganisationerne i fiskerisektoren både direkte og gennem Den

Rådgivende Fiskerikomité. Disse forbindelser har den allerstørste betydning, både når det gælder at indhente synspunkter under forberedelsen af bestemmelser og retningslinjer, og når det gælder offentliggørelsen af EF-bestemmelser om den korrekte forvaltning af fiskeriressourcerne og fiskerierhvervets »helbred« på længere sigt. Repræsentanter for Kommissionens Generaldirektorat for fiskeri deltager også i mange seminarer og møder, der tilrettelægges af erhvervsorganisationer og akademiske institutioner i hele Europa.

Under debatten efter offentliggørelsen af Kommissionens 1991-rapport om den fælles fiskeripolitik fremtid forelagde Den Rådgivende Fiskerikomité sine formelle synspunkter for Kommissionen. Mange erhvervsorganisationer gjorde det samme, f.eks. Europêche og Cogeca, der repræsenterer henholdsvis fiskeriorganisationerne og de europæiske kooperativer. Disse blev taget op til overvejelse af Kommissionen under udarbejdelsen af dens forslag, der mundede ud i Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 ⁽¹⁾ om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur.

Den Rådgivende Fiskerikomité har nedsat en række arbejdsgrupper, der beskæftiger sig med vanskelige aspekter af den fælles fiskeripolitik, herunder forvaltningen af fiskeriressourcerne.

Kommissionen vil bestræbe sig på at bevare de gode forbindelser med erhvervet og benytte dem som et medie for offentliggørelse af EF-bestemmelser om den fælles fiskeripolitik, og den vil især understrege behovet for en bæredygtig bevarelsespolitik, der overholdes af alle, som er beskæftiget i denne sektor.

⁽¹⁾ EFT nr. L 389 af 31. 12. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 13/93

af Gianfranco Amendola (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. februar 1993)

(93/C 207/50)

Om: Krav om vurdering af indvirkning på miljøet i forbindelse med opførelsen af et kraftværk i Montalto Di Castro (RM)

Er Kommissionen

- i betragtning af at Italien endnu ikke på korrekt måde har opfyldt forpligtelsen til at foretage en vurdering af indvirkningen på miljøet af de projekter i bilag I og II til direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾, hvilket Kommissionen er bekendt med og i hvilken anledning den har indledt

traktatbrudsprocedure i henhold til Traktatens artikel 169

- i betragtning af at der blandt disse projekter er store fyringsanlæg og store havneanlæg
- i betragtning af, at kraftværket i Montalto Di Castro i Italien er ved at blive udvidet både hvad angår termoelektriske anlæg og de søhandelsanlæg, der er nødvendige, for at de fartøjer, der transporterer anlæggenes brændstof, kan lægge til
- i betragtning af at disse projekter skaber stor bekymring ikke blot hos miljøorganisationer men også hos det italienske Miljøministerium på grund af eventuelle negative virkninger navnlig for atmosfæren og balancen i havet
- i betragtning af at den italienske elforsyning og de kompetente myndigheder med undtagelse af miljøministeriet hidtil har afvist at drøfte aspekter vedrørende den samlede miljøindvirkning af dette nye kraftværk.

1. Ikke af den opfattelse, at ovennævnte tilfælde er tilstrækkelig til at anklage Italien for yderligere manglende opfyldelse af forpligtelserne i henhold til direktiv 85/337/EØF?

2. Agter Kommissionen ikke at behandle sagen vedrørende det termoelektriske anlæg i Montalto Di Castro sammen med de tilfælde, der allerede er forelagt de italienske myndigheder i forbindelse med den indledte traktatbrudsprocedure?

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(3. juni 1993)

De af det ærede medlem nævnte forhold lader formode, at der er tale om en overtrædelse. En skrivelse med anmodning om nærmere oplysninger og bemærkninger er sendt til de italienske myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 27/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. februar 1993)

(93/C 207/51)

Om: Udviklingsprogrammet for det vestlige Athen

Udviklingsforeningen for det vestlige Athen fremlagde for nylig for repræsentanter for pressen et fuldstændigt udvik-

lingsprogram for det vestlige Athen, og hensigten er, at det skal finansieres over den nye fællesskabsstøtteramme. Programmet omfatter grundlæggende infrastrukturarbejder, arbejder med henblik på en forbedring af livskvaliteten og miljøet, produktionsinfrastruktur og en forbedring af levelfoden. Blandt de foreslåede arbejder anføres: færdiggørelse af vejaksen Stavros Elefsina, forlængelse af metroen til det vestlige Athen, rensning af den Saroniske Bugt ved Elefsina, samt flytning af hærens træningslejr (Kevop) og af dens fabrik nr. 301. Vil Kommissionen støtte de forsøg, der gøres af udviklingssammenslutningen for det vestlige Athen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(19. april 1993)

Det påhviler de græske myndigheder at forelægge Kommissionen forslag vedrørende den næste runde strukturfondsstøtte.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 32/93
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(8. februar 1993)
(93/C 207/52)

Om: Tillægsbevillinger til Grækenland

Grækenland kræver tillægsbevillinger fra Fællesskabet i en størrelsesorden af 250 mia. dr. over bevillinger til andre lande, som ikke fuldt ud har kunnet udnytte, hvad de havde ret til ifølge Delors-pakken, den såkaldte fællesskabsstøtteramme (1990—93). Kommissionen bedes oplyse, om den ser positivt på noget sådant, og om den har til hensigt at støtte de græske myndigheders anmodning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(15. april 1993)

Kommissionen har ikke modtaget nogen formel anmodning af denne art, og den ville heller ikke være i stand til at imødekomme den, hvis det var tilfældet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 51/93
af Paul Lannoye, Marie Isler Béguin, Birgit Cramon-Daiber,
Virginio Bettini, Nel van Dijk og Jean-Pierre Raffin (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(8. februar 1993)
(93/C 207/53)

Om: Overførsel af affald: Manglende kohærens i lovgivningen

Nogle måneder før åbningen af grænserne rejser den nylige udvikling i den ulovlige handel med såvel husholdnings- som industriaffald på ny problemerne ikke blot om kohærens og harmonisering af EF-lovgivningen og den nationale lovgivning, men også om kontrollen med »affaldsturisme«. Hvorledes vil Kommissionen imødegå Domstolens argumentation, når denne i sag C-2/90 mod Belgien understreger den manglende kohærens i fællesskabslovgivningen og gør opmærksom på, at det er umuligt for en medlemsstat at forbyde grænseoverskridende overførsel af farligt affald (eftersom dette er omhandlet af bestemmelserne i direktiv 84/631/EØF ⁽¹⁾, mens direktiv 75/442/EØF ⁽²⁾ om alle andre former for affald ikke indeholder nogen bestemmelse desangående)? Endvidere indeholder EF-retten, hvad affald angår, en række meget generelle principper, hvis anvendelse og fortolkning giver medlemsstaterne en bred handlingsmargen, og som samtidig begunstiger »affaldsturismen«. Hvorledes vil Kommissionen bringe orden i dette? Og hvorledes vil den i denne forbindelse sikre en korrekt anvendelse af nærhedsprincippet? Hvorledes vil Kommissionen få bugt med de økonomiske forskelle, som bl.a. skyldes de sociale uligheder mellem medlemsstaterne, og som Kommissionen i sin meddelelse »En EF-strategi for affaldsforvaltning« ⁽³⁾ erkender er årsag til den ulovlige overførsel? Hvordan vil Kommissionen endelig sikre en korrekt anvendelse af affaldsdirektiverne, når grænserne er forsvundet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 326 af 13. 12. 1984, s. 31.

⁽²⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 39.

⁽³⁾ Dok. SEK(89) 934 af 14. 9. 1989.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(10. maj 1993)

Fællesskabslovgivning af 1984 om kontrol med transport af affald gælder kun for farligt affald. Det var en af årsagerne til, at Kommissionen i 1990 stillede forslag om en forordning om overvågning af og kontrol med overførsel af affald

inden for, til og fra EF, som dækker alle former for affald undtagen ufarligt affald til nyttiggørelse. Den blev vedtaget af Rådet den 1. februar 1993 og får virkning 15 måneder efter offentliggørelsen. Eventuel mangel på kohærens mellem EF-lovgivning og national lovgivning på dette område undgås dermed i fremtiden.

De grundlæggende principper om nærhed og uafhængighed, der er udformet med henblik på at undgå al skadelig »affaldsturisme« som følge af økonomiske og sociale skævheder, indgår i Fællesskabets strategi for affaldsforvaltning og er udmøntet i direktiv 91/156/EØF om ændring af direktiv 75/442/EØF. Medlemsstaterne skal oprette et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelsesfaciliteter under anvendelse af den bedst teknologi, der er til rådighed, og som ikke er for omkostningskrævende. For at opnå dette skal de kompetente myndigheder udfærdige planer for en hensigtsmæssig affaldsforvaltning. Derudover vil den nye forordning sætte medlemsstaterne og de berørte myndigheder i stand til at forbyde transport af affald med henblik på bortskaffelse, for at ovennævnte principper kan føres ud i livet.

Med henblik på fuldførelsen af Det Indre Marked og nedlæggelse af grænsekontrollen, er det nødvendigt, at kontrollen med transport af affald udføres som led i den almindelige kontrol, der foregår på medlemsstaternes territorium. Forordningen foreskriver desuden, at medlemsstaterne skal forbyde og straffe ulovlige transporter.

Kommissionen vil fortsat overvåge, at medlemsstaterne overholder fællesskabslovgivningen om affald.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 56/93
af Jean-Claude Martinez (DR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(8. februar 1993)
(93/C 207/54)

Om: Reformen af den fælles landbrugspolitik

De elleve af landbrugsministrene nåede den 21. maj 1992 til enighed om reformen af den fælles landbrugspolitik, ifølge hvilken der bl.a. skulle ske en kraftig nedsættelse af priser på korn og oksekød og gives udligningsstøtte i forbindelse med braklægning af jord og ekstensiv drift.

Den 1. juli 1992 blev ministrene enige om gennemførelsesforordningerne for reformen og om landbrugspriserne for høståret 1992/93.

Efter denne dato har visse landbrugsministre udtrykt ønske om tilpasninger af reformen, for at der kan tages hensyn til særlige nationale forhold.

Er Kommissionen rede til at udvise fleksibilitet og lette vedtagelsen af visse tilpasninger af reformen?

Mener Kommissionen ikke, under henvisning til præsident Bushs erklæringer om amerikansk støtte til eksport af korn, at reformen af den fælles landbrugspolitik først og fremmest gavner amerikanerne, hvad der er de fleste landbrugseksporters opfattelse?

Er det korrekt, at reformen af den fælles landbrugspolitik vil koste Det Europæiske Fællesskab 10 mia. ecu mere end landbrugsbudgettet for 1992?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(13. april 1993)

Tilpasninger af reformen

Allerede da Kommissionen fremsatte sit forslag til reform af den fælles landbrugspolitik i 1991, anførte den, at den opmærksomt ville følge virkningerne af gennemførelsen, og at den i givet fald ville foretage de nødvendige tilpasninger eller forelægge forslag om tilpasninger for Rådet. Dette er allerede sket siden vedtagelsen af reformen den 21. maj 1992. Som eksempel kan nævnes de forslag til tilpasning, der er fremsat vedrørende ammekopræmier for blandede besætninger og støtte til producenter af hård hvede.

USA og reformen af den fælles landbrugspolitik

Formålet med reformen af den fælles landbrugspolitik var at sanere landbrugsmarkederne, øge landbrugets interne og eksterne konkurrencedygtighed og beskytte miljøet uden herved at bringe landbrugernes levestandard i fare. Hertil kommer, at reformen også letter EF's forbindelser med tredjelande på landbrugsområdet. Kommissionen var således i november 1992 i stand til at indgå en foreløbig aftale med USA om landbrugsaspektet i GATT-forhandlingerne. Det er Kommissionens opfattelse, at denne foreløbige aftale er forenelig med den reformerede fælles landbrugspolitik og skaber den nødvendige sikkerhed for denne på internationalt plan, samt at den indebærer afbalancerede forpligtelser for begge parter.

Budget

Ved vedtagelsen af reformen blev det skønnet, at landbrugsudgifterne, som er underkastet budgetdisciplin, ville blive på 39,2 mia. ecu frem til 1997 mod 32,0 mia. ecu i 1992, og at budgetdisciplinen ikke ville blive brudt. Hvis der ikke var blevet gennemført nogen reform, og de tidligere tendenser

var blevet videreført, ville udgifterne derimod utvivlsomt langt have overskredet de budgetmæssige muligheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 73/93**af Jean-Pierre Raffarin (LDR)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(9. februar 1993)**(93/C 207/55)*

Om: Udvidelse af anvendelsesområdet for de integrerede Middelhavsprogrammer (IMP)

Efter 1985 oprettede de regionale og lokale myndigheder i de områder, der var omfattet af de integrerede Middelhavsprogrammer, et organ, som skulle fremme uddannelse og udvikling i IMP.

Under de seneste drøftelser om Unionstraktaten, som viste, at der var et klart behov for at styrke regionernes rolle i EF, opfordredes disse til at udbygge deres egne aktionsområder. På samme måde kunne de interregionale støtteforanstaltninger i forbindelse med gennemførelsen af de integrerede Middelhavsprogrammer udvides til også at omfatte regionerne Auvergne, Limousin, Poitou-Charentes og Rhône-Alpes.

Kan Kommissionen gå ind for en sådan udvidelse, og på hvilken måde kan den medvirke ved gennemførelsen af et sådant initiativ?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(15. april 1993)

På fælles foranledning af Kommissionen, de franske myndigheder og de regionale og almindelige råd, der er omfattet af de Integrerede Middelhavsprogrammer, blev der i 1985 iværksat en støtteforanstaltning for uddannelse og udvikling i disse regioner. Tilsvarende foranstaltninger var blevet startet i Grækenland og Italien, der også var omfattet af IMP.

Kommissionen fornyede sin finansielle støtte indtil foranstaltningens gennemførelse, dvs. indtil IMP udløb i december 1992.

De franske myndigheder anmodede Kommissionen om at udarbejde en støtteforanstaltning (svarende til den, der gjaldt for IMP) for alle igangværende programmer for ni franske regioner og især for mål nr. 2 og 5b. Denne »støtteforanstaltning for de europæiske programmer« vil omfatte tre funktioner: støtte til gennemførelse, uddannelse af europæiske konsulenter og tværregional udveksling af erfaringer.

Kommissionen har gennemgået anmodningen under hensyn til regionernes nuværende beføjelser vedrørende EF's regionalpolitik.

Den mener, at der allerede er muligheder for at forbedre effektiviteten af Fællesskabets strukturinterventioner, herunder ved på foranledning af de regionale tilsynsudvalg at anvende de midler, der i programmerne for mål nr. 2 og 5b er afsat til »gennemførelse og teknisk bistand«. Det påhviler partnerskabet i forbindelse med tilsynsudvalgene at fastlægge de behov, der skal opfyldes, og de deraf følgende gennemførelsesbestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 114/93**af John Bird (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(10. februar 1993)**(93/C 207/56)*

Om: Gennemførelse af direktivet om ikke-automatiske vægte

Vil Kommissionen i anledning af indførelsen af det indre marked den 1. januar 1993 venligst give detaljeret oplysninger om, hvor langt hver enkelt medlemsstat er nået med hensyn til vedtagelse, offentliggørelse og omsætning af de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 90/384/EØF ⁽¹⁾ om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende ikke-automatiske vægte, og som de ifølge direktivets artikel 15 skal underrette Kommissionen om?

⁽¹⁾ EFT nr. L 189 af 20. 7. 1990, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(19. april 1993)

I henhold til artikel 15, stk. 1, i direktiv 90/384/EØF skal medlemsstaterne inden den 1. juli 1992 vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. Ti medlemsstater havde gennemført direktivet pr. 8. februar 1993.

Der er i medfør af EØF-Traktatens artikel 169 indledt overtrædelsesprocedurer mod Grækenland og Portugal, fordi de ikke har givet meddelelse om nogen foranstaltninger.

Kommissionen er ved at gennemgå de nationale gennemførelsesforanstaltninger, der allerede er modtaget meddelelse om.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 116/93
af Carlos Robles Piquer (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(10. februar 1993)
(93/C 207/57)

Om: Styrkelse af undersøgelserne af den fremtidige udvikling inden for edb-industrien

Selskabet IBM har meddelt, at det som led i de seneste tilpasningsforanstaltninger vil nedskære F&U-udgifterne med 1 mia. US\$ (17 %). Den nyvalgte præsident Bill Clinton har udtrykt forbehold over for nedskæringer af udgifterne på dette område og sagt, at netop på dette punkt var der ikke brug for nedskæringer. Endvidere vil den største del af nedskæringerne af F&U-udgifterne blive foretaget inden for den såkaldte »mainframe«-sektor (se »Time« af 28. december 1992).

Den amerikanske edb-gigants løbende tilpasningsforanstaltninger skyldes tilsyneladende delvist, at selskabet i den sidste tid ikke har været dygtig nok til at forudse de teknologiske ændringer, især »mainframe«-systemernes og PC'ernes udbredelse på verdensmarkedet.

Mener Kommissionen, at der i fællesskabsprogrammerne vedrørende edb-industrien i tilstrækkelig grad tages hensyn til disse tendenser på verdensmarkedet, der allerede har kunnet konstateres? Er der planer om at undersøge de nye tendenser, der vil gøre sig gældende på mellemlang og lang sigt? Kan Kommissionen i givet fald give oplysninger om, i hvilken udstrækning disse planer omfatter videnskabsmænd og repræsentanter fra edb-industrien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(3. maj 1993)

En analyse viser, at den informationsteknologiske industris nuværende vanskeligheder ikke kan forklares blot som en cyklisk betinget krise med kortvarige virkninger, men at de tværtimod er et resultat af, at selve industriens struktur er i færd med at ændre sig. Der er sket ændringer i teknologien, produktionsmængder, produktionspriser, forsyningsstrukturer og forbrugerholdninger, og dette har skabt en ny situation på IT-markedet, som radikalt har ændret de vilkår, der er bestemmende for, hvor godt virksomhederne klarer sig.

De virksomheder, der er hårdest ramt af denne krise (som for eksempel den i spørgsmålet nævnte), er naturligvis som følge af markedsvanskelighederne nødt til at gennemføre nedskæringer på alle områder, og således også inden for F&U, men de kan under ingen omstændigheder se bort fra, at deres fremtidige konkurrenceevne i vidt omfang står og falder med, om den teknologiske udvikling tilgodeses. Hvis de skærer ned på investeringerne i F&U, vil dette kunne forringe deres konkurrenceevne yderligere, navnlig over for

de firmaer, som i kraft af deres styrke og hurtige vækst har formået at tilkæmpe sig en dominerende stilling, blandt andet ved at foretage en massiv investering i fremtidens nøgleteknologier.

Det er Kommissionens opfattelse, at man gennem EF-foranstaltninger bør søge at tilskynde de europæiske virksomheder til at foretage teknologisk F&U, så man kan undgå, at virksomheder i økonomiske vanskeligheder træffer beslutninger, som i det lange løb kan få en uheldig indflydelse på deres konkurrenceevne i teknologisk henseende.

Kommissionen ønsker at koncentrere EF-foranstaltningerne — og herunder F&U-programmerne — om de teknologiområder, der forventes at blive mest kritiske for den europæiske IT-industris konkurrenceevne, og den foretager derfor høringer af industrien og udfører et stort analysearbejde for at undersøge, hvad de markedsmæssige og teknologiske tendenser er på verdensplan, og for at vurdere, hvor stor en virkning disse tendenser vil kunne få på IT-industrien på mellemlang og lang sigt. Dette arbejde bygger på de gennemgribende analyser af markeder og teknologi, som med regelmæssige mellemrum foretages af særlige organisationer med speciale i industriforskning. Denne informationskilde suppleres med specifikke ad hoc undersøgelser af IT-industrien generelt eller af kritiske sektorer af denne, lige som man foretager høringer af de vejledende instanser, der er oprettet med henblik på formidling af industriens standpunkter og råd. Og endelig foretages der evalueringer af de programmer, der udføres af forskellige paneler, hvori fremtrædende personligheder fra videnskabs- og industrikredse har sæde ⁽¹⁾.

Arbejdet er nu koncentreret om forberedelsen af forslag til særprogrammerne inden for informations- og kommunikationsteknologi. Dette sker som led i det nye rammeprogram for FTU. Kommissionen er fuldt ud opmærksom på, at den omstændighed, at EF's F&U-programmer på disse felter er af industriel karakter, sammen med den voksende fokusering på de teknologier, der spiller en afgørende rolle for den europæiske industris konkurrenceevne, gør det nødvendigt løbende at justere prioriteringen, og at dette forudsætter både kvalificeret information fra industrien selv og uvildig analyse.

⁽¹⁾ Det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat vil separat få tilsendt kopier af rapporterne fra de seneste to evalueringer af EF's programmer inden for informations- og kommunikationsteknologi.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 140/93
af sir James Scott-Hopkins (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(15. februar 1993)
(93/C 207/58)

Om: De nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af det indre marked

Kommissionen bedes forelægge en fortegnelse over de 282 foranstaltninger, der oprindeligt blev anset for nødvendige til

gennemførelsen af det indre marked, og med angivelse af medlemsstat oplyse, hvor mange af disse, der er blevet iværksat?

Kommissionens syvende rapport til Rådet og Europa-Parlamentet vedrørende iværksættelse af Hvidbogen om gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(14. maj 1993)

Hvidbogens liste over 282 foranstaltninger til gennemførelse af det indre marked er opført i bilag 1 og 2 til

Den 17. februar 1993 var 261 foranstaltninger blevet endeligt vedtaget og yderligere tre drøftes med henblik på vedtagelsen af fælles holdninger. 257 foranstaltninger er trådt i kraft, af hvilke 213 kræver gennemførelsesbestemmelser. 81 % af det samlede antal nødvendige gennemførelsesbestemmelser er blevet vedtaget af medlemsstaterne. Situationen fordelt på medlemsstater er som følger:

Gennemførelse af foranstaltninger i Hvidbogen
Situationen fordelt på medlemsstater pr. 17. februar 1993

	Iværksatte foranstaltninger	Dispensationer	Ikke-iværksatte foranstaltninger	Gennemførelsesbestemmelser ikke nødvendige	Iværksatte obligatoriske gennemførelsesbestemmelser i alt
Belgien	177	0	30	6	86 %
Danmark	189	0	17	7	92 %
Tyskland	164	0	43	6	79 %
Grækenland	150	0	58	5	72 %
Spanien	161	0	49	3	77 %
Frankrig	165	0	43	5	79 %
Irland	153	1	53	6	74 %
Italien	182	0	27	4	87 %
Luxembourg	153	0	52	8	75 %
Nederlandene	169	0	38	6	82 %
Portugal	160	0	51	2	76 %
Det Forenede Kongerige	177	1	29	6	86 %

⁽¹⁾ Dok. KOM(92) 383.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 144/93
af Maxime Verhagen (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(15. februar 1993)
(93/C 207/59)

Om: Støtte til modernisering af Bierset lufthavn (Liège) med midler fra EFRU

1. Er det korrekt, at EF deltager i finansieringen både af moderniseringen af lufthavnen Bierset (Liège) og af den planlagte udvidelse af Maastrichts lufthavn med midler fra EFRU?

2. Deler Kommissionen den opfattelse, at det på baggrund af det grænseoverskridende samarbejde i regionen

(bl.a. via Maastricht-Heerlen-Aachen-Liège/projektet (MHAL)) ville være naturligt at vælge at yde støtte til udviklingen af ét økonomisk vækstcenter i regionen?

3. Er det Kommissionens hensigt ved at støtte udviklingen af endnu en lufthavn i regionen (Bierset) at sætte de store investeringer til lufthavnen i Maastricht over styr?

4. Er det også Kommissionens opfattelse, at der ved tildelingen af midlerne fra EFRU tilsyneladende ikke har fundet en grænseoverskridende koordinering sted?

5. Hvordan agter Kommissionen i betragtning af det stigende grænseoverskridende samarbejde i fremtiden at tilvejebringe større sammenhæng og koordinering ved bevilling af de EFRU-midler, som står til rådighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(5. maj 1993)

1., 2. & 3. Støtten fra EFRU til investeringer i de pågældende lufthavne blev vedtaget af de berørte regionale partnerskaber, der omfatter medlemsstaterne, de regionale myndigheder og Kommissionen.

Regionale lufthavne udgør et vigtigt bidrag til den regionale udvikling.

De nævnte to lufthavne har forskellige udviklingsmønstre med specialiseret kundekreds. Det bør også nævnes, at lufthavnenes opland rækker langt ud over de to medlemsstaters grænser.

4. & 5. Som allerede antydnet blev beslutningerne om at yde støtte til de to lufthavne truffet efter en evaluering af deres betydning for den regionale udvikling, således som denne betydning blev opfattet af de berørte regioner og medlemsstater og Kommissionen.

Med iværksættelsen af INTERREG-programmet har Kommissionen givet et incitament til et udvidet grænseoverskridende samarbejde. Det bør dog ikke glemmes, at det påhviler regionerne selv at udføre samarbejdet i praksis og fastlægge fælles planlægningsprocedurer, hvor dette er nødvendigt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 145/93

af Maxime Verhagen (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(15. februar 1993)
(93/C 207/60)

Om: Kontrol tjeneste i forbindelse med udviklingssamarbejde

Hvordan vil Kommissionen efterkomme Europa-Parlamentets tidligere og eksplicite ønske om — idet Europa-Parlamentet ikke alene ved beslutningen om decharge i 1989 og 1990 anmodede om oprettelse af en kontrol tjeneste i marken i forbindelse med udviklingssamarbejdet, men også i forbindelse med 1993-budgettet har afsat midlerne hertil (konto B7-5096) — at oprette en delvis uafhængig kontrol tjeneste for udviklingssamarbejdet i marken, der skal kontrollere, at bevillingerne fra EF til udviklingssamarbejdet med Asien, Latinamerika og Middelhavs- og Lomé-landene anvendes hensigtsmæssigt og korrekt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(27. april 1993)

Kommissionen har til hensigt at anvende de disponible midler under budgetpost B7-5096 til at lade uafhængige eksperter foretage finansiell revision og evaluering af programmer og projekter.

For at sikre en effektiv anvendelse af midlerne, vil disse aktiviteter indgå i de allerede eksisterende evaluerings- og kontrolstrukturer. Det drejer sig for AVS-landenes vedkommende om en ad hoc »evaluerings«-enhed, og for ALA/MED-landene om to sektorer, der er direkte tilknyttet Generaldirektøren, idet den ene er ansvarlig for projektkoordinering og den anden for tilsynet med den korrekte finansforvaltning.

Det nye budget vil gøre det muligt at øge de kompetente tjenestegrenes effektivitet, idet der vil kunne finansieres foranstaltninger, som vil bibringe oplysninger fra forskellige uafhængige kilder om gennemførelsen af projekterne på stedet.

Kommissionen vil udarbejde en rapport om midlernes anvendelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 158/93

af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(17. februar 1993)
(93/C 207/61)

Om: Prospekt vedrørende optagelse af værdipapirer til notering på en fondsbørs

Spanien overholder ikke direktiv 87/345/EØF ⁽¹⁾ vedrørende det prospekt, der skal offentliggøres med henblik på optagelse af værdipapirer til officiel notering på en fondsbørs. Har dette efter Kommissionens opfattelse haft negative følger for de berørte selskaber?

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 4. 7. 1987, s. 81.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(18. maj 1993)

Kommissionen kan meddele det ærede medlem, at Spanien delvis har gennemført direktiv 87/345/EØF. Dette direktivs

fuldstændige gennemførelse vil ske ved en anordning (Orden Ministerial), hvis udstedelse er i den afsluttende fase.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 161/93

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. februar 1993)

(93/C 207/62)

Om: Kreditinstitutters egenkapital

Spanien overholder ikke direktiv 89/299/EØF ⁽¹⁾ om kreditinstitutters egenkapital. Hvorledes vurderer Kommissionen de forstyrrelser, dette medfører for hele den finansielle sektor?

⁽¹⁾ EFT nr. L 124 af 5. 5. 1989, s. 16.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(14. maj 1993)

Kommissionen kan meddele det ærede medlem, at Spanien i slutningen af januar 1993 underrettede Kommissionen om, hvilke nationale foranstaltninger der er truffet til gennemførelse af direktiv 89/299/EØF.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 200/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. februar 1993)

(93/C 207/63)

Om: Databeskyttelse i Grækenland

Elektronisk databehandling og computere er definitivt kommet ind i vores liv. Det har gjort det utrolig meget lettere, men det har også vendt op og ned på det i flere tilfælde. Eftersom det specielt i Grækenland er sådan, at den lovgivende magt endnu ikke har vedtaget en række bestemmelser om databeskyttelse, har Kommissionen da til hensigt umiddelbart at bringe dette spørgsmål på bane over for de græske myndigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(14. maj 1993)

Da Kommissionen er opmærksom på den stigende betydning, som behandling af personoplysninger har for opnåelsen af EF's økonomiske og sociale mål på den ene side, og på den risiko som misbrug af informationsteknologi på den anden side frembyder, har Kommissionen den 24. september 1990 udsendt en meddelelse ⁽¹⁾, der indeholder et forslag til Rådets direktiv vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger — SYN 287. Efter vedtagelsen af Europa-Parlamentets udtalelse af 11. marts 1992 og drøftelserne med de relevante arbejdsgrupper i Rådet — herunder repræsentanter for den græske regering, afgav Kommissionen den 15. oktober 1992 et ændret forslag til Rådet ⁽²⁾. Hovedsigtet med dette direktiv er at sikre et højt beskyttelsesniveau for fysiske personers frihed og rettigheder med hensyn til behandling af personoplysninger og i særdeleshed retten til privatlivets fred for at kunne tillade fri udveksling af personlige oplysninger mellem medlemsstaterne. I henhold til det ændrede forslag skal medlemsstaterne inden den 1. juli 1994 træffe de nødvendige juridiske foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv. Den endelige frist vil naturligvis afhænge af, hvorledes samarbejdsproceduren mellem Rådet og Europa-Parlamentet skrider frem. Indtil vedtagelsen af dette direktiv har Kommissionen ikke til hensigt at rejse spørgsmålet for de græske myndigheder.

⁽¹⁾ Dok. KOM(90) 314 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(92) 442 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 201/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. februar 1993)

(93/C 207/64)

Om: Programmet for videnskabelig forskning

De europæiske industrielle laboratorier giver udtryk for mange opfattelser vedrørende Fællesskabets program for videnskabelig forskning, og ifølge vurderinger forventes det allerede, at der vil opstå stridigheder, som med største sandsynlighed vil have en alvorlig indflydelse på fremtiden for Vesteuropas forskning og teknologi. Det er et faktum, at målet for Kommissionens program i de sidste år har været at stimulere og udvikle højteknologibrancherne. Men i dag drages dette mål i tvivl, og det diskuteres, om forskning, som udelukkende finder sted inden for det private område, og på bekostning af almen og offentlig forskning bør udføres med

offentlige midler. Har Kommissionen til hensigt at træffe initiativer til at rammeprogrammet kan udformes på et mere rationelt grundlag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti
(11. maj 1993)

Flere uafhængige evalueringer af EF's programmer for forskning og teknologisk udvikling (FTU) har bekræftet, at deltagere fra industrien finder resultaterne meget positive. Disse programmer vedrører kun prækonkurrencemæssig forskning, som det skønnes hensigtsmæssig at støtte på fællesskabsniveau med de begrænsede midler, der er til rådighed. Den væsentligste del af ansvaret for at møde de konkurrencemæssige udfordringer må naturligvis lægges på de private virksomheder, men Fællesskabet kan hjælpe dem ved at bidrage til styrkelsen af det konkurrencemæssige grundlag, f.eks. inden for højteknologi. Kommissionen foreslår, at EF's FTU-programmer fremover bør være endnu mere selektive med henblik på at øge nytteværdien for såvel erhvervslivet som for samfundet. Denne tankegang kommer allerede til udtryk i meddelelserne SEK(92) 682 og KOM(92) 406 og vil blive videreudviklet i samarbejde med Europa-Parlamentet og Rådet samt i det efterfølgende officielle kommissionsforslag til det fjerde rammeprogram.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 211/93

af Winifred Ewing (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. februar 1993)
(93/C 207/65)

Om: Beskyttelse af hvalerne

Hvor langt er Kommissionen nået med sin plan om oprettelse af et polart naturreservat for hvalerne, som skal omfatte hele Antarktis?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(16. april 1993)

Som følge af Frankrigs forslag sidste år på det 44. årsmøde i Den Internationale Hvalfangstkommission (IWC) blev der vedtaget en resolution om et naturreservat for hvaler på den sydlige halvkugle ⁽¹⁾. I overensstemmelse med denne resolution vil IWC overveje forslaget på sit 45. årsmøde ⁽²⁾ under hensyntagen til videnskabelig rådgivning og kommentarer fra andre internationale organisationer, f.eks.

kommissionen for bevarelse af de levende marine ressourcer i Antarktis og den videnskabelige komité for forskning i Antarktis.

⁽¹⁾ IWC/44/27.

⁽²⁾ 10. til 14. maj 1993 i Japan.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 241/93
af Carlos Robles Piquer (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. februar 1993)
(93/C 207/66)

Om: Aluminiumproduktionen i Bahrain

Vil Kommissionen fremkomme med oplysninger om aluminiumproduktionen i Bahrain, især med henblik på en vurdering af, om denne konkurrerer på loyal vis med aluminiumproduktionen i Fællesskabet, samt om vilkårene for el-forsyningen svarer til dem, der gælder for de eksisterende produktionsanlæg i Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(20. april 1993)

Aluminium Bahrain (Alba) er den eneste producent af råaluminium i Bahrain.

Alba ejes af staten Bahrain (74,9 %), Saudi Arabien (20 %) og Breton Investments Inc. (5,1 %).

Selskabet har to smelteværker: Alba 1 i Knuff og Alba 2 i Ras Zuwayid.

— Alba 1 blev sat i drift i 1971. Anlægget producerede 120 000 tons om året. Smelteværket er blevet udvidet flere gange. I 1993 da det sidste udvidelses- og moderniseringsprogram var fuldendt, androg produktionen 225 000 tons årligt. Efter moderniseringen vil energiforbruget ligge på 14,5 kWh/kg Al mod 17,5 kWh/kg Al i 1971

— Alba 2 blev indviet i maj 1992. Anlægget producerer 235 000 tons om året. Der anvendes Aluminium Pechiney Technology og der er tale om en af de reneste støbelinjer i verden. Energiforbruget forventes ved fuld drift at ligge på 13,2 kWh/kg Al.

Den elektriske energi, der er nødvendig til processen, produceres af en 800 megawatt termisk kraftstation (naturgas), der er tilknyttet anlægget.

Kommissionen er ikke vidende om, at der skulle være tale om unfair konkurrence som følge af Albas elektricitetspriser. Den elektricitet, der anvendes i Bahraíns industri, produceres ved hjælp af naturgas fra olieklenderne. Ifølge de seneste oplysninger ligger Albas energipriser på samme niveau som de lavere priser, der gælder for EF's aluminiumsindustri.

indkøbsaftaler. Som følge heraf har Kommissionen ikke til hensigt at bede de græske myndigheder om at ændre det pågældende udvalgs sammensætning, så længe der ikke sker nogen krænkelse af EF-retten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 273/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. februar 1993)

(93/C 207/67)

Om: Sammensætningen af det udvalg, det græske sundhedsministerium har nedsat til evaluering af de indgivne tilbud i forbindelse med hospitalsinformationssystemet

Sammensætningen af det udvalg, det græske sundhedsministerium har nedsat til evaluering af de tilbud, der er indgivet i forbindelse med informationssystemet for 15 store sygehuse i Grækenland, har vakt mistanke vedrørende procedurens objektivitet. Det drejer sig om, at personer, som ikke har kendskab til databehandling skal foretage en evaluering af fem tilbud fra virksomheder, som er interesseret i at påtage sig gennemførelsen af det såkaldte »medicinske dossier«. Det bør understreges, at projektet »det medicinske dossier« er budgetteret med 760 mio. dr., og er en del af det fælles informationssystem, et pilotprogram som er budgetteret med 16 mio. ecu. Har Kommissionen til hensigt at anmode de græske myndigheder om at ændre sammensætningen af evalueringsudvalget på en måde, som dels vil sikre en objektiv gennemførelse af licitationen og dels en bedre evaluering af tilbuddene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(27. maj 1993)

Kommissionen henleder det ærede medlems opmærksomhed på, at direktiverne om »offentlige indkøb« ikke indeholder bestemmelser om sammensætningen af evalueringsudvalg, der beskæftiger sig med indgåelse af offentlige

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 317/93

af Barry Desmond (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. marts 1993)

(93/C 207/68)

Om: Omsættelse og anvendelse af landbrugslovgivning i Irland

Vil Kommissionen skride ind over for Irland, som ikke har gennemført 32 landbrugsdirektiver inden fristen den 1. marts 1992; vil Kommissionen sikre, at Irland og andre medlemsstater, der stadigvæk ikke har fået omsat direktiver vedrørende det indre marked, i fuldt omfang gør dette?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(27. april 1993)

Kommissionen følger medlemsstaternes gennemførelse af EF-direktiverne, nemlig landbrugsdirektiverne, med stor opmærksomhed. Efter udløbet af gennemførelsesfristen indleder Kommissionen normalt den i EØF-Traktatens artikel 169 fastsatte overtrædelsesprocedure mod de medlemsstater, der ikke har forelagt de nationale gennemførelsesbestemmelser.

I 1992 indledte Kommissionen således 29 overtrædelsesprocedurer mod Irland på grund af manglende forelæggelse af bestemmelser til gennemførelse af landbrugsdirektiverne. Endvidere rettede Kommissionen, ligeledes i 1992, en begrundet udtalelse til Irland, og den indklagede Irland for Domstolen på grund af manglende gennemførelse af syv landbrugsdirektiver.

Kommissionen tillader sig at henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at Europa-Parlamentet hvert år — i forbindelse med Årsberetningen om gennemførelsen af fællesskabsretten — modtager en opgørelse over gennemførelsen af direktiverne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 350/93
af Marie Jepsen (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(2. marts 1993)
(93/C 207/69)

Om: EFTA-landenes muligheder for at deltage i EF's forskningssamarbejde forud for EØS-aftalens ikrafttræden

Da EØS-aftalens ikrafttræden som bekendt har måttet udsættes med mindst seks måneder, er EFTA-landene bl.a. afskåret fra at deltage forskningsmæssigt og finansielt i gennemførelsen af EF's tredje rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling fra og med første halvår af 1993. Betingelserne for deres deltagelse heri er fastsat i aftalens artikel 78 til 85 samt protokol 31. — Forskere i såvel EF's medlemsstater som EFTA-landene beklager stærkt den indtrådte forsinkelse, da en væsentlig del af forskningsmidlerne erfaringsmæssigt fordeles i løbet af rammeprogrammets indledende fase. Det er derfor af afgørende betydning, at de berørte EFTA-lande kan medvirke hertil fra første færd. — Vil Kommissionen på denne baggrund tage skridt til at skabe et provisorisk retsgrundlag, som muliggør EFTA-landenes deltagelse i det tredje rammeprogram inden for den allernærmeste fremtid og, dermed sagt, inden EØS-aftalen træder i kraft?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti
(28. maj 1993)

Kommissionen deler fuldt ud beklagelserne med hensyn til udsættelsen af EØS-aftalen og de heraf følgende konsekvenser for deltagelsen af forskere fra EFTA-landene i FTU-aktiviteter som led i det tredje rammeprogram.

Efter den vellykkede afslutning på forhandlingerne om en protokol til justering af EØS-aftalen som følge af, at Schweiz ikke deltager heri, forventer Kommissionen, at EØS-aftalen træder i kraft inden regnskabsåret 1994, og at det hermed bliver muligt i budgetlægningen at tage hensyn til de tilsvarende finansielle bidrag fra EØS-landene.

Således kan EØS-landene fuldt ud og på lige vilkår deltage i det tredje rammeprogram fra og med den 1. januar 1994.

I mellemtiden og i mangel af specifikke aftaler kan institutioner og virksomheder i EFTA-landene, ud fra kriteriet om gensidig fordel, fortsat være partnere i projekter, der gennemføres som led i FTU-særprogrammerne under det tredje rammeprogram. I modsætning til den situation, der gælder med EØS-aftalen, kan partnere fra EFTA-lande ikke

modtage EF-finansiering og skal bidrage til dækningen af de generelle administrationsomkostninger i forbindelse med sådanne projekter. Kommissionen har imidlertid forstået, at EFTA-landenes regeringer i forbindelse med deres 1993-budgetter har truffet dispositioner for at lette deltagelsen i Fællesskabets FTU-projekter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 352/93
af Anita Pollack (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(2. marts 1993)
(93/C 207/70)

Om: Femte handlingsprogram på miljøområdet

Hvilke foranstaltninger overvejer Kommissionen med henblik på at nå det i det femte handlingsprogram på miljøområdet fastsatte mål om reduktion af det antal hvirveldyr, som anvendes til forsøgsformål, med 50 %?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(27. maj 1993)

Inden for rammerne af det femte handlingsprogram på miljøområdet har Kommissionen sat sig som mål bl.a. at opnå en reduktion af det antal dyr, der anvendes til forsøgsformål, med 50 %.

Kommissionen håber at nå dette mål især takket være arbejdet i Det Europæiske Center for Nyttiggørelse af Alternative Metoder (ECVAM).

Endvidere skulle den harmonisering af den eksisterende lovgivning på nationalt plan, på fællesskabsplan og på international plan, hvori der kræves forsøg på dyr, som Kommissionen har iværksat for mange år siden, gøre det muligt fremover at undgå talrige dobbeltforsøg og dermed mindske antallet af anvendte dyr.

Hvad forskning angår har Kommissionen siden det første bioteknologiprogram i 1985 støttet forskning af udviklingen af nye »in vitro«-alternativer til dyreforsøg inden for farmakotoksikologi. Som et eksempel på de fremskridt, der er gjort i »in vitro«-sektoren under BRIDGE-programmet (1990—1993), har en gruppe europæiske laboratorier udviklet en »in vitro«-model af menneskehud, som lover relevante data for in vivo-situationen. Med denne model er det muligt at analysere virkningen af giftige og terapeutiske agenser på hudfysiologi og patofysiologi. Endvidere synes det at være muligt at modulere »in vitro«-hudmodellen, så den kan efterligne død hud (f.eks. psoriasis eller sårheling).

En validering af denne »in vitro«-model er nu nødvendig, førend den kan anvendes til afprøvning af kosmetiske og farmaceutiske midler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 367/93**af Christine Oddy (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(3. marts 1993)**(93/C 207/71)*

Om: Forordningen om virksomhedssammenslutninger

Hvorledes sikrer Task-Force for »Kontrol med Virksomhedssammenslutninger«, at virksomhedssammenslutninger ikke får negative følger for arbejdstagerne?

Hvorledes kontrollerer task-forcen i perioden efter sammenslutningen, at arbejdstagernes overenskomstmæssige rettigheder ikke berøres således som krævet i betragtning 31 i forordningen om virksomhedssammenslutninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Karel Van Miert***(26. maj 1993)*

Forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾ tillægger Kommissionen beføjelse til at føre forudgående kontrol med fusioner af fællesskabsdimension mellem virksomheder for så vidt angår deres indvirkning på konkurrencen i Fællesskabet.

Med hensyn til fusionernes konsekvenser for arbejdstagerne fremgår det af betragtning nr. 31 til forordning (EØF) nr. 4064/89, at forordningen på ingen måde berører arbejdstagernes kollektive rettigheder, således som de er anerkendt i de berørte virksomheder. I henhold til direktiv 77/187/EØF ⁽²⁾ berører en virksomhedsoverførelse ikke diverse rettigheder og forpligtelser i relation til arbejdsforhold, eftersom disse rettigheder og forpligtelser overføres fra overdrageren til erhververen, og eftersom virksomhedsoverførsler ikke i sig selv er nogen afskedigelsesgrund ⁽³⁾.

Kommissionen skal ikke sikre overholdelsen af disse forpligtelser, der er undergivet national lovgivning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 61 af 5. 3. 1977.

⁽³⁾ Jf. kendelse afsagt af præsidenten for Førsteinstansretten den 15. december 1992 i sag T-96/92 R, CEE Grandes Sources m.fl./Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 368/93**af Christine Oddy (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(3. marts 1993)**(93/C 207/72)*

Om: Statsstøtteordninger og multilaterale møder med støtteeksperter

Hvilke eksperter deltager i de multilaterale møder om statsstøtteordninger? Hvorledes udpeges eksperterne, og hvornår vil næste møde finde sted?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Karel Van Miert***(19. maj 1993)*

De delegerede kommer fra de ministerier i medlemsstaterne, der beskæftiger sig med de spørgsmål, der er under behandling. De udpeges af medlemsstaterne. Det næste møde er berammet til sidst i juni 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 380/93**af Barry Seal (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(3. marts 1993)**(93/C 207/73)*

Om: Anvendelse af EF's direktiv om erhvervede rettigheder vedrørende offentlige kontrakter ved decentraliseringen af skoleforvaltningen

Myndighederne i Det Forenede Kongerige erkender, at EF's direktiv om erhvervede rettigheder ikke finder anvendelse i fuld udstrækning.

Har Kommissionsmedlemmet på denne baggrund kendskab til virkningen af anden britisk lovgivning om decentralisering af skoleforvaltningen fra de lokale uddannelsesmyndigheder til de enkelte skolebestyrelser med den følge, at de eksisterende gruppekontrakter på arbejder, leverancer og tjenester kan opdeles i kontrakter for de enkelte skoler?

Mener Kommissionsmedlemmet, at dette kan indebære en krænkelse af reglerne om sammenlægning i direktiverne om offentlige indkøb vedrørende samme offentlige virksomheds tildeling af offentlige kontrakter?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(27. maj 1993)**

Kommissionen er ganske rigtigt af den opfattelse, at Det Forenede Kongerige ikke anvender Rådets direktiv 77/187/EØF om overførsel af rettigheder i fuld udstrækning. Overtrædelsesproceduren i EØF-Traktatens artikel 169 er indledt imod Det Forenede Kongerige, og sagen er blevet indbragt for Domstolen.

Forespørgslen angår offentlige kontrakter tildelt af lokalt styrede skoler, der juridisk set er en del af den lokale myndighed, selv om de styrer deres egne anliggender. Kommissionen er opmærksom på, at ordregivende myndigheder, såsom lokale myndigheder, har delegeret deres offentlige indkøb til individuelle organer, der i stor udstrækning er selvstyrende. Problemet er i så fald, om værdien af alle organernes leverancer, bygge- og anlægsarbejder og tjenesteydelser skal vurderes samlet eller separat for hvert organ med henblik på at afgøre, om den overstiger de tærskelbeløb, der er fastsat i direktiverne om offentlige indkøb.

Direktiverne om offentlige vareindkøb (Rådets direktiv 77/62/EØF ⁽¹⁾, som ændret ved Rådets direktiv 88/295/EØF ⁽²⁾) fastsætter, at værdien af regelmæssige og fornyelige kontrakter skal beregnes på grundlag af de indkøb, der er foretaget i løbet af de forudgående tolv måneder, eller, for så vidt angår forventede kontrakter, på grundlag af indkøbene gennem de følgende tolv måneder eller i løbet af aftaleperioden, hvis denne er længere. De foreskriver også, at kontrakter ikke må opdeles med henblik på at omgå direktivet. Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler ⁽³⁾, der træder i kraft den 1. juli 1993, indeholder tilsvarende bestemmelser. Rådets direktiv 71/305/EØF ⁽⁴⁾ vedrørende samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 89/440/EØF ⁽⁵⁾, fastlægger også, at kontrakter ikke må opdeles med det formål at omgå direktivet. Disse direktiver behandler ikke specielt indkøb, der foretages af organer, der er adskilt fra den ordregivende myndighed.

Det Forenede Kongeriges lovgivning til gennemførelse af direktiverne om offentlige vareindkøb (Public Supply Contracts Regulations fra 1991) fastsætter, at når varer indkøbes alene til brug for et organ, der er adskilt fra den ordregivende myndighed, og som har bemyndigelse til at indkøbe sådanne varer, og indkøbet sker uafhængigt af den ordregivende myndighed, så er det værdien af organets indkøb, der er afgørende ved beregningen af det tærskelbeløb, over hvilket direktiverne finder anvendelse.

Det kan ikke udelukkes, at anvendelsen af denne lovgivning kan stride mod direktiverne. På nuværende tidspunkt har Kommissionen dog ikke kendskab til nogen lovstridig praksis.

For så vidt angår tjenesteydelser finder Kommissionen efter ikrafttrædelsen af Rådets direktiv 92/50/EØF, at indkøb foretaget af separate organer, såsom den lokale myndigheds lokalt styrede skoler, skal lægges sammen for at beregne det tærskelbeløb, over hvilket direktiverne finder anvendelse.

Denne regel om sammenlægning gælder desuden også ved beregningen af tærskelbeløbet i artikel 15, stk. 1, vedrørende offentliggørelse af vejledende bekendtgørelser.

Problematikken i forespørgslen er ikke relevant for bygge- og anlægsarbejder, da Rådets direktiv 71/305/EØF af 26. juli 1971, ændret ved Rådets direktiv 89/440/EØF, alene finder anvendelse, når værdien af en individuel offentlig bygge- og anlægskontrakt overstiger 5 mio. ecu (3 535 775 £). Direktiverne om offentlige indkøb gælder for selvstændige skoler, der tidligere har været underlagt de lokale myndigheder. Da disse imidlertid er uafhængige selvstyrende organer, skal indkøb foretaget af mere end et af disse organer ikke sammenlægges ved beregningen af de tærskelbeløb, over hvilke direktiverne finder anvendelse.

Lokale myndigheder er naturligvis underlagt alle bestemmelser i direktiverne ved indkøb af bygge- og anlægsarbejder, leverancer og tjenesteydelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 13 af 15. 1. 1977.

⁽²⁾ EFT nr. L 127 af 20. 5. 1988.

⁽³⁾ EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 185 af 16. 8. 1971.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 210 af 21. 7. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 382/93

af Ursula Schleicher (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. marts 1993)

(93/C 207/74)

Om: Statistikker over dødsårsager

I nogle lande i Det Europæiske Fællesskab findes der cancerregistre. Et vigtigt element for registreringen i disse registre er vurdering af den officielt konstaterede dødsårsag. I nogle lande, f.eks. Østrig, kontrolleres disse oplysninger om dødsårsag.

Findes der oplysninger om, hvor grundigt kontrollen af dødsårsager gennemføres i Det Europæiske Fællesskabs enkelte medlemsstater — hhv. om, hvorvidt der overhovedet gennemføres kontrol?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn**

(2. juni 1993)

Kommissionen har ikke adgang til oplysninger om, hvorledes de enkelte medlemsstater forholder sig til spørgsmålet om bekræftelse af dødsårsager. Det henhører under medlemsstaternes kompetence, hvorvidt dødsattesten skal bekræftes eller ej.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 383/93

af Ursula Schleicher (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. marts 1993)

(93/C 207/75)

Om: Kunststofemballage

Anlæggene til genbrug af kunststofemballage har selv i de i denne henseende »avancerede« lande i Det Europæiske Fællesskab ikke tilstrækkelig kapacitet.

Findes der ud over procedurerne for genanvendelse af »rensorteret« kunststofemballage nu også procedurer for genanvendelse af ikke-rensorteret kunststofemballage?

Mener Kommissionen, at der er mulighed for at mærke kunststofemballage med f.eks. »PE«, »pp« osv., eller for at indføre et mærke for ikke-rensorteret kunststof?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(20. april 1993)

Kommissionen foreslår i sit forslag til Rådets direktiv om emballage og emballageaffald ⁽¹⁾ to identifikationssystemer, hvoraf det ene svarer til det, som det ærede medlem foreslår for emballage, der kun består af et materiale.

Derimod foreslår Kommissionen for emballage, der består af flere materialer, at anvende forkortelserne fra de forskellige materialer, der indgår i emballagen.

Forslaget støttes på EØF-Traktatens artikel 100 A, og det er for tiden forelagt Parlamentet til høring.

⁽¹⁾ Dok. KOM(92) 278 endelig udg. 436.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 401/93

af Artur da Cunha Oliveira (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. marts 1993)

(93/C 207/76)

Om: Gennemførelsen af fiskeriaftalen mellem EØF og Republikken Kap Verde

Undertegnede var ordfører for betænkningen om den første fiskeriaftale mellem EØF og Republikken Kap Verde.

Derfor ønskes følgende oplysninger vedrørende aftalens første år (6. september 1991 til 5. september 1992):

1. Hvor mange licensansøgninger er der indgivet og behandlet for de enkelte fartøjskategorier?
2. Hvad beløber den udbetalte finansielle godtgørelse sig til?
3. Hvilket beløb er der ydet til finansieringen af det videnskabelige og tekniske program?
4. Hvilket beløb er der indtil dato ydet til stipendier til teoretisk og praktisk uddannelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(16. april 1993)

Udnyttelsesgraden for de fangstmuligheder (antal fartøjer), der er fastsat i fiskeriaftalen mellem EF og Republikken Kap Verde, var i aftalens første anvendelsesår som følger:

	Fangst- muligheder	Antal licenser, der er ansøgt om
Notfartøjer (tun)	21	21
Stangfiskerfartøjer (tun) og lang- linefartøjer (flyde)	24	9
Langlinefartøjer (bund)	2	1
Forsøgsfiskeri efter blæksprutter	2	0

Hvad angår den finansielle gennemførelse af aftalen, udbetalte Kommissionen i slutningen af 1991 første tranche af godtgørelsen (650 000 ecu) i henhold til artikel 2 i protokollen til aftalen og 1/3 (166 666 ecu) af det beløb, der skal anvendes til at finansiere et nationalt videnskabeligt eller teknisk program.

Kommissionen har i øvrigt henvist til de 160 000 ecu, der skal anvendes til uddannelse. Republikken Kap Verde har meddelt, at den vil anvende beløbet til kortvarige kurser for teknikere på mellempå og højere plan, der allerede har opnået den grundlæggende erfaring i udlandet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 405/93

af sir James Scott-Hopkins (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. marts 1993)
(93/C 207/77)

Om: Kassering af uønskede fisk

Hvilke nye forslag har Kommissionen med henblik på at forsøge at hindre kassering af uønskede fisk i Fællesskabets fiskeri i Middelhavet og Atlanterhavet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(16. april 1993)

Genudsætning er et problem i en række tilfælde, som hovedsagelig afhænger af de anvendte metoder og redskaber, fiskezonen og sæsonen samt markedet. Omfanget af genudsætningen i forbindelse med en fiskemetode afhænger af dennes evne til kun at tage fisk af salgbar størrelse af målarterne, men der findes for øjeblikket ingen fuldstændig selektive fangstteknikker.

Udvikling af selektivt fiskeri er forbundet med lovgivningsmæssige, videnskabelige, tekniske og økonomiske aspekter.

Vedrørende de lovgivningsmæssige aspekter er forøgelse af masketørrelsen og obligatorisk anvendelse af visse redskaber og metoder, f.eks. net med firkantede masker, vigtige foranstaltninger, som Kommissionen har gennemført.

Med hensyn til de videnskabelige og tekniske aspekter har Kommissionen ydet støtte til adskillige forskningsprojekter vedrørende fangstredskaber og sporings- og identifikations-teknikker.

En yderligere metode til at begrænse genudsætningen kan være økonomisk tilskyndelse til at forøge den andel af fangsterne, som kan sælges. Tekniske forbedringer i forbindelse med konservering og/eller forarbejdning af visse arter samt salgsfremmende foranstaltninger med henblik på at udvikle nye markeder vil sandsynligvis også kunne yde et bidrag.

Der er behov for mere forskning på alle områder for at finde løsninger. Kommissionen har prioriteret forskningsprojekter vedrørende genudsætning højt i sit program for finansiering af forskning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 414/93

af Vincenzo Mattina (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(5. marts 1993)
(93/C 207/78)

Om: Gennemførelse af det indre marked og bekæmpelse af hvidvaskning af sorte penge

Den internationale organiserede kriminalitet udviser en stadig voksende aggressivitet, som i nogle lande indvirker ødelæggende på den demokratiske retsorden.

Hvis den forestående gennemførelse af det indre marked ikke ledsages af hensigtsmæssige foranstaltninger til koordinering af den indsats, der gøres for at bekæmpe kriminaliteten, vil den kunne lette de kriminelle transaktioner.

Inden for det kriminelle kredsløb udgør hvidvaskningen af penge fra ulovlige aktiviteter fænomenets vigtigste multiplikatorfaktor, som følgelig forgrener sig til mange lovlige aktiviteter.

En reel gennemførelse af den fri bevægelighed for kapital vil gøre det lettere for de kriminelle organisationer at transportere sorte penge til stater, hvor lovbestemmelserne om kontrollen med pengenes hidkomst er mindre restriktive.

Ifølge oplysninger i tidsskriftet »Der Spiegel« er et beløb på ikke mindre end 60 000 mia. lire kommet til Tyskland fra den colombianske, tyrkiske og italienske narkotikahandels karteller.

I de såkaldte skatteparadiser uden for Fællesskabet findes der så godt som ingen systemer til kontrol med pengenes oprindelse.

Hvilke foranstaltninger agter Rådet at iværksætte for at styrke koordineringen af medlemsstaternes politi og retsvæsen?

Svar
(5. juli 1993)

EF-medlemsstaternes indenrigs- og justitsministre er i høj grad opmærksomme på betydningen af samarbejdet mellem politiet og domstolene. Indenrigs- og justitsministrene i Fællesskabet har taget flere skridt på dette område. Under Det Forenede Kongeriges formandskab blev der nedsat en gruppe, der skulle analysere de internationale kriminelle organisationers opbygning og strukturer samt aflægge rapport herom; derudover gøres der fortsat et stort arbejde i Ad hoc-gruppen vedrørende Retligt Samarbejde under EPS og i Trevi-grupperne.

Endelig henviser Rådet, for så vidt angår spørgsmålet om hvidvaskning af sorte penge, det ærede medlem til direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 443/93**af José Valverde López (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(8. marts 1993)**(93/C 207/79)*

Om: Spaniens manglende gennemførelse af EØF-Traktaten og en forordning (EØF), for så vidt angår forskelsbehandling begrundet i nationaliteten. Ansættelse af lærere ved universitetet i Barcelona

Den spanske regering har endnu ikke gennemført EØF-Traktatens artikel 48 og 7 samt forordning (EØF) nr. 1612/68 ⁽¹⁾, for så vidt angår forskelsbehandling begrundet i nationaliteten (ansættelse af lærere ved universitetet i Barcelona). Hvordan var situationen pr. 31. december 1992?

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn**

(2. juni 1993)

Det problem, som det ærede parlamentsmedlem refererer til, har allerede været genstand for en overtrædelsesprocedure mod Spanien i medfør af EØF-Traktatens artikel 169.

Som en konsekvens heraf arbejdes der i øjeblikket på et lovforslag, der skal give statsborgere i et EF-land adgang til visse stillinger i det offentlige i Spanien (dvs. stillinger inden for civil forskning, det offentlige undervisningssystem, postvæsenet, sundhedsvæsenet samt andre sektorer i det offentlige, som er omfattet af EF-reglerne om arbejdskraftens fri bevægelighed).

Den spanske regering har allerede forelagt lovforslaget for Cortes med henblik på behandling i Kongressen og Senatet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 446/93**af John Cushnahan (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(8. marts 1993)**(93/C 207/80)*

Om: Udkast til forslag om psykiatrisk og pædiatrisk sygeplejuddannelse

Hvornår vil Kommissionen forelægge sit udkast til forslag til direktiv om psykiatrisk og pædiatrisk sygeplejuddannelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi**

(13. maj 1993)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på såvel skriftlig forespørgsel nr. 1024/92 ⁽¹⁾ som på de mundtlige forespørgsler fra Des Geraghty (H-610/92) og Mary Banotti (H-467/92) under spørgetiden på Europa-Parlamentets session i juli 1992 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 274 af 22. 10. 1992.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-420 (juli 1992).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 461/93**af Gianfranco Amendola (V)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(11. marts 1993)**(93/C 207/81)*

Om: Kommissionens personale, der har til opgave at iværksætte direktivet om naturtyper og det dertil hørende finansielle instrument (LIFE)

Gennemførelsen af Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾ om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter og iværksættelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1973/92 ⁽²⁾ om LIFE kræver kvalificeret personale på det naturvidenskabelige område.

Der må i de kommende år regnes med en betydelig stigning i Kommissionens arbejdsbyrde inden for beskyttelsen af levesteder og natur.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvilke øjeblikkelige virkninger det vil have på antallet af fastansatte i GD XI med den opgave at overvåge direktivet om naturtyper og den del af LIFE, der vedrører dette?

2. Kan Kommissionen oplyse, om den har planer om en forøgelse af staben hertil, og i bekræftende fald sætte tal på for henholdsvis grad og funktion?

(¹) EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

(²) EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(26. maj 1993)

Ud over kontorchefen er der i GD XI to ekspeditionssekretærer, som beskæftiger sig med spørgsmål i forbindelse med bevarelsen af levesteder som led i gennemførelsen af direktiv 79/409/EØF (¹) og direktiv 92/43/EØF samt af den del af forordning (EØF) nr. 1973/92 (LIFE), der vedrører naturbevarelse. Der er netop blevet ansat en fuldmægtig med henblik på at styrke denne gruppe, og vedkommende tiltræder i meget nær fremtid.

En eventuel fremtidig forøgelse af det vedtægtsmæssigt ansatte personale på dette område afhænger af, hvilke midler der afsættes hertil på 1994-budgettet, og hvilken politik, der følges i løbet af de næste 2-3 år med hensyn til konvertering af bevillinger til stillinger.

(¹) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 492/93

af Alex Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. marts 1993)

(93/C 207/82)

Om: Udgifterne til gennemførelse af EF's sikkerhedsbestemmelser for byggesektoren

Har Kommissionen til hensigt at yde godtgørelser til de virksomheder, som gennemfører kravene i forordningerne fra 1992 om arbejdstagernes personlige beskyttelsesudstyr under arbejdet? Der er risiko for, at ansvarsbevidste virksomheder, som overholder forordningerne, vil blive stillet dårligere end de virksomheder, som ikke gør det.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(8. juni 1993)

Alle medlemsstaterne skulle inden 31. december 1992 have gennemført Rådets direktiv af 30. november 1989 om

minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af personlige værnemidler under arbejdet (¹), som er det tredje særdirektiv i henhold til artikel 16 i rammedirektiv 89/391/EØF (²). Gennemførelsen i de nationale lovgivninger skal omfatte passende håndhævelsesforanstaltninger, herunder eventuelle sanktioner for manglende overholdelse af lovgivningen. I Det Forenede Kongerige gennemføres disse minimumsforskrifter med »Personal Protection Equipment at Work Regulations 1992«.

Alle virksomheder i Fællesskabet, herunder byggesektoren, er forpligtede til at opfylde disse forskrifter. De nationale arbejdstilsyns (HSE i Det Forenede Kongerige) opgave er at håndhæve denne lovgivning og at kontrollere, at den overholdes i virksomhederne og på byggepladser. Da der ikke findes nogen forskelsbehandling mellem virksomhederne, er det ikke sandsynligt, at nogle af dem stilles dårligere. Kommissionen har derfor ikke til hensigt at yde godtgørelser til de virksomheder, der overholder lovgivningen. Faktisk skulle den forventede nedgang i antallet af ulykker i sig selv være incitament nok.

Med hensyn til byggesektoren henleder Kommissionen opmærksomheden på det faktum, at direktivet om gennemførelse af minimumsstandards for sikkerhed og sundhed på midlertidige eller mobile byggepladser (92/57/EØF) træder i kraft i begyndelsen af næste år (³).

(¹) EFT nr. L 393 af 30. 12. 1989.

(²) EFT nr. L 183 af 29. 6. 1989.

(³) EFT nr. L 245 af 26. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 493/93

af Alex Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. marts 1993)

(93/C 207/83)

Om: Fri adgang til miljøoplysninger

Hvilke medlemsstater har omsat bestemmelserne i direktiv 90/313/EØF (¹) om fri adgang til miljøoplysninger i national lov inden den 31. december 1992? Hvilken begrundelse har den britiske regering givet for ikke at have gennemført direktivet i Nordirland?

(¹) EFT nr. L 158 af 23. 6. 1990, s. 56.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(27. maj 1993)

Medlemsstaterne havde en frist, som udløb den 31. december 1992, til at omsætte direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990

om fri adgang til miljøoplysninger i national lovgivning. De medlemsstater, der har gjort dette, er Belgien, Danmark, Frankrig, Luxembourg, Nederlandene og Det Forenede Kongerige (også for Nordirlands vedkommende). Kommissionen har rettet en alvorlig henstilling til de øvrige medlemsstater for ikke at have givet meddelelse om de nationale gennemførelsesforanstaltninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 501/93**af Florus Wijsenbeek (LDR)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(12. marts 1993)**(93/C 207/84)*

Om: Kombineret transport

Har Kommissionen kendskab til, at organisationen Kombiverkehr, som drev rail-shuttle-service mellem Rotterdam og Mannheim, har trukket sig ud af Eurokombi, en organisation, som udfører transport af skibscontainere, hvilket de europæiske institutioner søger at fremme.

Ved Kommissionen, hvorfor dette mislykkedes, dvs.:

1. At Deutsche Bundesbahn undlod at samarbejde ved ikke at forelægge køreplaner og tarifoversigter?
2. At Intercontainer og Transfracht forfordelte Deutsche Bundesbahn?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at imødegå sådanne konkurrencefordrejninger?

Mener Kommissionen ikke, at kombineret transport via vej-jernbane og skib-jernbane kun kan finde sted, hvis jernbaneselskaberne samarbejder?

Mener Kommissionen ikke samtidig, at de nationale jernbaneselskabers monopolsituation hindrer en mere positiv udvikling inden for kombineret transport?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Karel Van Miert***(27. maj 1993)*

Kommissionen er bekendt med, at der er sket ændringer i Eurokombis deltagerkreds, men er på indværende stadium ikke i stand til at udtale sig om årsagerne hertil.

Kommissionen vil indhente de fornødne oplysninger hos de pågældende virksomheder. Den er under alle omstændighe-

der enig med det ærede medlem i, at for at fremme denne transportform mest muligt er det vigtigt at kræve, at jernbanerne giver alle kombitransportvirksomheder adgang til de fornødne jernbanetransportydelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 522/93**af Sotiris Kostopoulos (NI)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(29. marts 1993)**(93/C 207/85)*

Om: Adoption af børn

Under henvisning til, at alene antallet af adoptionsanmodninger er steget i Grækenland i de sidste år, og at disse kræver mangeårige og bekostelige procedurer, som skader både ansøgernes og børnenes interesser, bedes Kommissionen oplyse, om den støtter et initiativ på Fællesskabsplan om gennemførelse af en særlig lovgivning vedrørende adoption som er et alvorligt spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Raniero Vanni d'Archirafi***(27. maj 1993)*

Kommissionen har i øjeblikket ikke ret til at tage initiativ med henblik på indførelse af nye konventioner i henhold til artikel 220 i EØF-Traktaten, der vil være det relevante retsgrundlag. Traktaten rummer ingen andre beføjelser.

Inden for rammerne af Gruppen vedrørende Retligt Samarbejde, der er nedsat under Det Europæiske Politiske Samarbejde, vil Kommissionen tilskynde de medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret Haag-konventionen fra 1965 om adoption, til at gøre dette. Der er i denne forbindelse udsendt et spørgeskema til delegationerne vedrørende en udvidelse af Bruxelles-konventionen af 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, således at den omfatter spørgsmål inden for familieretten. Adoptionslovgivningen vil sandsynligvis blive behandlet på grundlag heraf.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 535/93**af Sotiris Kostopoulos (NI)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(29. marts 1993)**(93/C 207/86)*

Om: Fremmedhad og racisme i Europa

Fremmedhad og racisme kommer stadig oftere til udtryk i mange områder af Europa ikke blot på grund af øko-

nomiske problemer, men også flere gange på grund af mange personers uvidenhed og manglen på behørig uddannelse. Har Kommissionen på baggrund af dette til hensigt at fremme et konkret kulturelt program med henblik på bekæmpelse af disse fænomener? Har den til hensigt at opfordre medlemsstaternes regeringer til at træffe enhver mulig foranstaltning med henblik på dels at imødegå de økonomiske problemer og dels at foregribe og hindre forekomster af fremmedhad og racisme på grundlag af deres gældende retsorden og Paris-chartret fra Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn
(26. maj 1993)

Kommissionen har allerede ved flere lejligheder udtalt sig herom i Europa-Parlamentet, sidste gang under drøftelserne i forbindelse med vedtagelsen af beslutning B3-1386 og 1393/92 om racisme, fremmedhad og antisemitisme.

I lyset af de beføjelser, Fællesskabet på nuværende tidspunkt har, spiller Kommissionen allerede en aktiv rolle i forbindelse med forebyggelsen og mindsningen af årsagerne til racistiske handlinger eller holdninger og fremmedhad, og yder økonomisk og logistisk støtte til organisationer, der arbejder i marken. Europa-Parlamentet vil snart modtage resultaterne af en undersøgelse, hvor der ved sammenligning af de forskellige lovgivninger ses nærmere på de juridiske midler, der eksisterer i medlemsstaterne med henblik på at bekæmpe alle former for racisme, fremmedhad og opfordringer til racehad.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 543/93

af Enrico Falqui (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. marts 1993)

(93/C 207/87)

Om: Privatisering af stålværket Ilva og saneringsplaner herfor

Kommissionen anmodede ved udgangen af 1990 den italienske regering om en nærmere redegørelse for, hvorledes det offentlige holdingselskab IRI agtede at gennemføre saneringen af det delvis statsejede stålværk Ilva, som det pågældende år afsluttede sine regnskaber med et underskud på omkring 600 mia. lire.

Ifølge den saneringsplan, IRI forelagde Kommissionen, skulle Ilva tilføres kapital, dels gennem udskillelse af en række aktiviteter, som ikke vedrørte den primære drift (til et samlet beløb på 650 mia. lire) og dels gennem salg på børsen af selskabets aktier til en værdi af 1 billion lire.

Den nævnte anmodning fra Kommissionens medlem med konkurrence som ansvarsområde tog udgangspunkt i den konstatering, at det ville være umuligt at gennemføre den omtalte plan, fordi italiensk lov foreskriver, at kun selskaber, der i mindst tre på hinanden følgende år har haft overskud på regnskaberne, kan noteres på børsen.

Der er nu gået langt over et år, og der er endnu ikke modtaget noget svar på denne anmodning, og selv om den europæiske stålkrise endelig har kvalt Ilva, hvis underskud i dag anslås til ca. 1,8 billioner lire, er der stadig ingen der kender indholdet af den aftale, der blev indgået i forbindelse med Lucchini SpA's overtagelse af stålværket.

Kan Kommissionen oplyse, om den i mellemtiden har modtaget nærmere oplysninger om den i 1990 forelagte saneringsplan, og om den italienske regering har foretaget den obligatoriske indberetning af Ilva-Lucchini-aftalen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(27. maj 1993)

Saneringsplan for Ilva

I juli 1992 opfordrede Kommissionen de italienske myndigheder til at fremsætte deres bemærkninger inden for rammerne af proceduren efter artikel 6, stk. 4, i beslutning 91/3855/EKSF⁽¹⁾, som den havde indledt over for IRI's kapitaltilførsel på 650 mia. lire til Ilva, der er en del af strategiplanen for Ilva for 1992—1995.

De italienske myndigheder har herefter ved flere skrivelser fremsat deres bemærkninger og endelig ved skrivelse af 2. marts 1992 underrettet Kommissionen om en ny plan til erstatning for ovennævnte strategiplan. De har i øvrigt meddelt, dels at den nye plan skulle omfatte nævnte kapitaltilførsel, dels at de ikke ville bestride Kommissionens vurdering af nævnte tilførsels karakter af statsstøtte. De har endvidere forbeholdt sig ret til at indgive en anmodning om fravigelser i henhold til EØF-Traktatens artikel 95, hvad angår ovennævnte kapitaltilførsel og i givet fald andre finansielle interventioner.

Endelig underrettede repræsentanter for IRI den 30. april 1993 Kommissionen om den nye strukturomlægningsplan for den offentlige italienske jern- og stålindustri. Kommissionen analyserer nævnte plan ud fra en statsstøttevinkel for at verificere, om det nye selskab er levedygtigt, for at fastslå den nøjagtige størrelse af den statsstøtte, der er knyttet hertil, samt for at beregne det bidrag (i form af produktionskapacitetsnedskæring for varmvalsede færdigprodukter), som den italienske regering eventuelt foreslår som led i proceduren efter EØF-Traktatens artikel 95, der vil være nødvendig under de nuværende omstændigheder, for at der kan gives tilladelse til den statsstøtte, som planen vil nyde godt af.

Ilva-Lucchini-aftalen

Ilva har ved skrivelse af 2. december 1992 underrettet Kommissionen om en transaktion, hvorved Lucchini-koncernen har fået andele i Ilva-datterselskabet A. F. Piombino.

Efter en grundig gennemgang af denne transaktion, gav Kommissionen den 4. marts 1993 sin tilladelse hertil.

(¹) EFT nr. L 362 af 31. 12. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 547/93

af Hugh McMahon (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. marts 1993)

(93/C 207/88)

Om: HELIOS

Kommissionen bedes oplyse, hvor mange medarbejdere der var ansat a) halvtids og b) fuldtids til gennemførelse af HELIOS- og HANDYNET-programmerne pr. 1. januar 1993, og fremlægge de tilsvarende tal for 1992 og 1991?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn

(3. juni 1993)

Antallet af ansatte i forbindelse med HELIOS-programmet har været nogenlunde det samme i de tre år.

De nøjagtige tal er blevet sendt direkte til det ærede parlamentsmedlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 554/93

af Llewellyn Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. marts 1993)

(93/C 207/89)

Om: Ikke-ioniserende stråling fra elektromagnetiske felter

Hvilke undersøgelser har Kommissionen gennemført eller ladet gennemføre af de mulige risici fra ikke-ioniserende stråling fra elektromagnetiske felter, der opstår omkring el-ledninger? Kommissionen bedes endvidere fremlægge en

vurdering af, hvilken relevans rapporten fra 1992 fra Oak Ridge Associated Universities om de sundhedsmæssige følger af elektriske og magnetiske felter med lav frekvens har for sundheds- og sikkerhedspolitikken i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn

(4. juni 1993)

Spørgsmålet om risici fra ikke-ioniserende stråling, og navnlig ikke-ioniserende stråling fra elektromagnetiske felter, der opstår omkring el-ledninger, er blevet rejst af flere af Europa-Parlamentets medlemmer. Det ærede parlamentsmedlem henvises til skriftlige forespørgsler nr. 1733/90 (¹), nr. 1956/91 (²), nr. 2132/91 (³), nr. 1932/92 (⁴), nr. 2129/92 (⁵) og nr. 3272/92 (⁶), mundtlige forespørgsler H1012/90 (⁷) og H0053/91 (⁸) samt petition nr. 471/90.

Kommissionen vil gerne endnu engang gøre opmærksom på, at den undersøgelse af de sundhedsmæssige virkninger som følge af elektriske og magnetiske felter, der opstår omkring el-ledninger, ikke er en del af de forskningsprogrammer, som gennemføres på fællesskabsplan. Kommissionen har således ingen planer om at undersøge de potentielle virkninger, som el-ledninger kan have på befolkningens sundhed.

Kommissionen forsøger dog at være på højde med udviklingen på dette område. Kommissionens tjenestegrene følger den forskning, som gennemføres, og forsøger at holde sig informeret om udviklingen i de videnskabelige data. Kommissionen benytter sig i denne forbindelse af den tilgængelige ekspertise i International Non-Ionising Radiation Committee, hvor en række medlemsstater er repræsenteret, og modtager dette udvalgs kritiske analyser af det videnskabelige arbejde på dette område. Dette videnskabelige organ, som Kommissionen siden 1984 har ydet finansiell støtte, arbejder på internationalt plan sammen med WHO og ILO og er den vigtigste kilde til videnskabeligt acceptable objektive data, der tages i betragtning ved vurderingen af sundhedsmæssige risici og udarbejdelsen af lovgivningsmæssige bestemmelser, f.eks. Kommissionens forslag til Rådets direktiv om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes udsættelse for risici på grund af fysiske agenser (⁹), der omfatter elektriske og elektromagnetiske felter.

Til brug ved udarbejdelsen af ovennævnte forslag har Bundesamt für Strahlenschutz, Istituto Superiore di Sanita og National Radiation Protection Board udført tre supplerende undersøgelser af de sundhedsmæssige virkninger af elektromagnetiske felter. Disse undersøgelser omfattede risici som følge af eksponering for elektromagnetiske felter i frekvensområdet OHz — 3PHz.

Kommissionen har endnu ikke evalueret rapporten fra 1992 om de sundhedsmæssige virkninger af elektriske og magnetiske felter med lav frekvens, udarbejdet af Oak Ridge Associated Universities. Det ærede parlamentsmedlem forsikres dog om, at den videnskabelige litteratur om mulige biologiske virkninger af ikke-ioniserende stråling følges systematisk, for at man kan vurdere eventuelle forbindelser mellem eksponering og sundhedsmæssige virkninger. Sådanne undersøgelser må dog gennemføres under kontrollerede forhold for at kunne give afgørende beviser, og mange undersøgelser lider af metodologiske mangler, så omhyggelige analyser af forskningsresultaterne og den anvendte metodologi er nødvendige, før det på grundlag af kriterier, der anvendes af videnskaben, kan fastslås, at en given risiko forefindes.

(1) EFT nr. C 70 af 18. 3. 1991.

(2) EFT nr. C 202 af 10. 8. 1992.

(3) EFT nr. C 183 af 20. 7. 1992.

(4) EFT nr. C 6 af 11. 1. 1993.

(5) EFT nr. C 86 af 26. 3. 1993.

(6) EFT nr. C 145 af 25. 5. 1993.

(7) Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-394 (oktober 1990).

(8) Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-401 (februar 1991).

(9) Dok. KOM(92) 560 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 573/93

af Rogério Brito (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(31. marts 1993)

(93/C 207/90)

Om: Demokratisk repræsentativitet, partnerskab, åbenhed og kontrol i forbindelse med tildeling og anvendelse af strukturfondenes midler

Den 12. januar 1993 blev der i Portugal på grundlag af EF's strukturfonde indført en ordning for støtte til erhvervssammenslutninger med henblik på finansiering af foranstaltninger og udvikling af infrastruktur inden for landbrugsudviklingen.

I bestemmelsen om oprettelsen af finansieringsordningen hedder det, at de ansøgninger, der indgives af sammenslutningerne, skal stiles til sammenslutningen af landmænd i Portugal (CAP), som skal videreføre ansøgningerne ledsaget af en udtalelse og en begrundet indstilling til instituttet for beskæftigelse og erhvervsuddannelse (IEFP). Kontrollen af investeringerne udføres af en repræsentant for IEFP og en repræsentant for CAP.

I denne situation, hvor den anden landsomfattende sammenslutning — CNA — og flertallet af de faglige sammenslutninger, som ikke er tilsluttet CAP eller sammenslutningen af landbrugskooperativer (Confagri) er blevet hørt eller har overdraget deres repræsentation eller rettigheder,

pålægger regeringen dem ensidigt at underordne sig CAP. Denne foranstaltning er så meget mindre acceptabel, som CAP ud over problemer af institutionel art og mangel på demokrati er udsat for alvorlige beskyldninger for at være indblandet i misbrug af og underslæb med EF-midler samt forbindelser til cellulosefabrikker, som har modtaget meget store beløb, og misbrug af særlige beføjelser, CAP havde fået overdraget af regeringen, hvad der har været til klar ulempe for de øvrige organisationer på området.

Mener Kommissionen på baggrund af ovenstående, at denne situation er i overensstemmelse med de principper, den selv går ind for om demokratisk repræsentativitet og deltagelse, partnerskab og åbenhed i anvendelsen af og kontrol med strukturfondene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn

(14. juni 1993)

For så vidt angår ESF gjorde reformen af strukturfondene i 1988 det muligt at gå fra en forvaltning af de enkelte projekter til en forvaltning af de enkelte programmer, hvilket bl.a. har medført en uddelegering af forvaltningsarbejdet til medlemsstaterne i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

Procedurerne for udvælgelse af aktioner og udvikling af uddannelsesinfrastrukturen inden for landbruget henhører således under de enkelte medlemsstater. Kommissionen underrettes om resultaterne af udvælgelserne på mødet i udvalget for tilsyn med programmerne.

Kommissionen har ikke kendskab til den konkrete sag og vil anmode den pågældende medlemsstat om yderligere oplysninger. Det ærede parlamentsmedlem samt Europa-Parlamentets generalsekretariat vil snarest muligt få meddelelse om resultatet af behandlingen af disse oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 574/93

af Hiltrud Breyer (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(31. marts 1993)

(93/C 207/91)

Om: Beskæftigelse af handicappede

1. Hvor stor en procentdel af Kommissionens fastansatte personale er handicappede?

2. Hvilke arbejdsopgaver har disse handicappede?
3. Hvilken type handicap og hvilken grad af handicap har de pågældende medarbejdere i Kommissionen?
4. Er det Kommissionens hensigt at oprette yderligere arbejdspladser for handicappede? Er der allerede truffet konkrete afgørelser herom, og hvornår skal disse i bekræftende fald føres ud i livet?
5. Findes der en fælles politik for beskæftigelsesfremme for handicappede i EF-institutionerne, og hvad går denne i bekræftende fald ud på?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(18. maj 1993)

1., 2. & 3. Kommissionen indsamler ikke statistiske oplysninger om sine handicappede medarbejders jobs og former for handicap.

Det skal imidlertid bemærkes, at det forhold, at man er handicappet, ikke er nogen hindring for at udøve en lang række funktioner ved EF-institutionerne, og Kommissionen gør alt, hvad den kan for at lette ansættelse og beskæftigelse af handicappede.

4. Kommissionen bad i sit foreløbige forslag til budget for 1993 om allokering af 25 stillinger, der skulle forbeholdes til ansættelse af handicappede. Med henblik herpå blev der oprettet en lille arbejdsgruppe, der skulle opstille generelle retningslinjer for, hvordan disse stillinger skulle besættes. Men på grund af de begrænsninger, budgetmyndigheden har indført, figurerer disse stillinger desværre ikke i det endelige budget. Retningslinjerne vil blive taget i brug, når budgetmidlerne gør det muligt.

5. Kommissionen deltager i arbejdet i den interinstitutionelle gruppe, der af kollegiet af administrationschefer har fået til opgave at undersøge rekrutteringen af handicappede i EF-institutionerne. Rapporten fra denne gruppe foreligger endnu ikke.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 628/93

af Alex Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. april 1993)

(93/C 207/92)

Om: Dumping af cement

Kan Kommissionen på baggrund af klager fra virksomheder i min valgkreds om indførsel af subsidieret cement fra

Grækenland, som forvrider deres konkurrencestilling, oplyse nærmere detaljer om, hvordan den vil løse disse problemer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(18. maj 1993)

Problemet vedrørende græsk eksportstøtte til cementindustrien og til andre sektorer blev løst i 1989 ved Kommissionens beslutning af 3. maj 1989 ⁽¹⁾.

Kommissionen har også behandlet specifikke støtteordninger til to græske cementproducenter, Halkis Cement Company ⁽²⁾ og Heracles General Cement Company ⁽³⁾. Den sidste afgørelse, der godkender støtte ydet til Heracles i 1986, er blevet indbragt for Domstolen ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 394 af 30. 12. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 20. 3. 1991.

⁽³⁾ EFT nr. C 1 af 4. 1. 1992.

⁽⁴⁾ Sag C-97/92, C-105/92 og C-106/92.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 635/93

af Stephen Hughes (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. april 1993)

(93/C 207/93)

Om: Kønsskraminering i forbindelse med pension og pensionsordninger

Jeg er blevet kontaktet af en gruppe mænd i min valgkreds i Durham i det nordøstlige England vedrørende de ydelser, som kan opnås fra den engelske pensionsordning, og som er kønsskraminerende over for mænd. Det understreges, at hvis en ægtemand dør, og enken endnu ikke er fyldt 70 år, kan hun gøre krav på visse ydelser, men hvis hustruen dør, kan ægtemanden ikke opnå disse ydelser. Som følge heraf er ordningen diskriminerende mod mænd.

I et forslag til direktiv fra Rådet af 23. oktober 1987 (KOM(87) 494 endelig udg.) behandles bl.a. ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med efterladte pension.

I et svar af 30. juli 1991 af kommissær Papandreu oplyste hun, at forslaget stadig drøftedes i Rådet, og at der på dette tidspunkt endnu ikke var truffet endelig afgørelse om dets vedtagelse.

Kan Kommissionen oplyse, hvor langt behandlingen af dette forslag er nået samt angive et formodet tidspunkt for dets vedtagelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn
(26. maj 1993)

Kommissionen kan oplyse det ærede parlamentsmedlem om, at dens forslag til direktiv af 23. oktober 1987 ⁽¹⁾ om supplerung af gennemførelsen af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i de sociale sikringsordninger stadig er til behandling i Rådets instanser. Siden den 12. juni 1989 under det spanske formandskab har Rådet ikke set nærmere på forslaget.

⁽¹⁾ Dok. KOM(87) 494 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 652/93
af Mary Banotti (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. april 1993)
(93/C 207/94)

Om: Vaccination af ansatte inden for sundhedssektoren mod hepatitis B

Efter forhandlingen i Europa-Parlamentet om Hughesbetænkningen om vaccination af ansatte inden for sundhedssektoren og andre udsatte erhvervsgrupper mod hepatitis B (A3-0027/93) og forlydender fra Det Forenede Kongerige om, at ansatte i sundhedssektoren i en række tilfælde har været foruroliget over udbredelsen af hepatitis B på arbejdspladsen, agter Kommissionen da at foranledige medlemsstaterne til at ændre et nugældende direktiv, således at vaccination kan gøres obligatorisk i alle medlemsstater, og således at ansatte i sundhedssektoren ikke vil blive afkrævet betaling for denne vaccination?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn
(3. juni 1993)

Kommissionen er meget opmærksom på den øgede risiko for at blive smittet med hepatitis B-virus, som navnlig personalet i sundhedssektoren udsættes for, og den er bekymret over den manglende vaccination af dette personale, når der i flere år har eksisteret en vaccine, der er fremstillet ved hjælp af genteknologi, og som har vist sig at være effektiv. Kommissionen har derfor i sit ændrede forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 90/679/EØF ⁽¹⁾ om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne

ved at være udsat for biologiske agenser under arbejdet tilføjet den adfærdskodeks, det henstilles at anvende i forbindelse med vaccination, og som blev foreslået af Europa-Parlamentet under førstebehandlingen af forslaget.

⁽¹⁾ EFT nr. C 217 af 24. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 653/93
af Mary Banotti (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. april 1993)
(93/C 207/95)

Om: Den amerikanske regerings positive udtalelse om en energiafgift

Kan Kommissionen oplyse, hvad dens holdning er til den amerikanske regerings udtalelse om en energiafgift? Finder Kommissionen ikke, at dette skridt vil være en yderligere tilskyndelse for EF's planer om indførelse af en energiafgift, således at forpligtelserne indgået på Rio-konferencen kan opfyldes? Har Kommissionen ved indførelsen af en sådan energiafgift planer om at yde kompensation til lande i randområder og f.eks. Irland, hvis økonomi er meget afhængig af rimelige energipriser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(24. maj 1993)

Kommissionen er af den opfattelse, at den amerikanske regerings hensigter med hensyn til indførelse af en energiafgift er et meget vigtigt skridt på området for energiafgifter og for begrænsning af CO₂-emissioner. På møderne den 15. og 22.—23. marts 1993, som på dagsordenen havde strategien for bekæmpelse af drivhuseffekten, som forslaget til direktiv om CO₂-energiafgift er et led i, tog Rådet dette nye forhold i betragtning.

Når der er tale om medlemsstater, som er økonomisk tilbagestående i forhold til resten af Fællesskabet, må det fremhæves, at der gøres en omfattende støtteindsats, som de nyder godt af eller vil nyde godt af i form af de programmer, der finansieres af Fællesskabets strukturfonde eller Samhørighedsfonden. Der skal ligeledes gøres opmærksom på, at forbedringen af energieffektiviteten og den påfølgende rationaliseringsproces vil have en gavnlig virkning i disse lande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 683/93

af Virginio Bettini (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. april 1993)

(93/C 207/96)

Om: Lukning af zoologiske haver

De zoologiske haver har i lighed med akvarierne ikke længere nogen eksistensberettigelse og er kun fængsler — med usle forhold — for dyr, som vi kan få et bedre kendskab til gennem tidsskrifternes fotos eller på film, uden at dyrene lider fortræd på deres naturlige levesteder.

Hvad vil Kommissionen gøre for at begrænse lidelserne for vilde dyr i fangenskab?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(27. maj 1993)

Kommissionen er ikke enig i, at zoologiske haver og akvarier ikke længere har nogen eksistensberettigelse. Tværtimod, de spiller en vigtig rolle inden for forskning og uddannelse i miljøforhold og bevarelse af dyrelivet og bidrager til bevarelsen af truede arter gennem opdrætningsprogrammer.

Kommissionen er dog enig i, at mange zoologiske haver ikke lever op til de standarder, der ellers ville sætte dem i stand til at medvirke aktivt på ovennævnte områder.

Kommissionen fremlagde derfor i 1991 et forslag til Rådets direktiv om fastsættelse af mindtestandarder for dyrehold i zoologiske haver ⁽¹⁾, der i øjeblikket er under behandling i Fællesskabets institutioner.

⁽¹⁾ EFT nr. C 249 af 24. 9. 1991.

Henvendelsen drejede sig om den støtte, der med italiensk lov nr. 102/90 blev ydet til genopretningen i de områder af Valtellina-regionen, som var blevet ramt af en alvorlig naturbegivenhed:

1. Har den italienske regering argumenteret for, at der ikke kunne være tvivl om det acceptable i denne støtte, en tvivl som blev rejst af EF's daværende kommissær for konkurrencespørgsmål, Sir Leon Brittan?
2. Hvis dette er tilfældet, kan Kommissionen da give oplysninger om indholdet af disse argumenter og om den afgørelse, som Kommissionen forventer at ville træffe på grundlag heraf?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(19. maj 1993)

Kommissionen kan meddele det ærede medlem, at den italienske regering den 28. januar 1993 fremsatte bemærkninger om den tvivl med hensyn til foranstaltningernes forenelighed, Kommissionen gav udtryk for i den procedure, den i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, indledte ved beslutning af 30. september 1992.

De bemærkninger, og især de forklaringer, som de italienske myndigheder fremkom med på et møde den 29. januar 1992, har gjort det muligt delvis at kortlægge arten af visse af de pågældende støtteforanstaltninger.

I forlængelse af nævnte møde udarbejder de italienske myndigheder for tiden visse ændringer, som forventes at give anledning til en nyvurdering af hele ordningen.

Kommissionen skal ikke undlade at underrette det ærede medlem om procedures forløb.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 712/93

af Enrico Falqui (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. april 1993)

(93/C 207/97)

Om: Kommissionens undersøgelse af, hvorvidt den italienske regerings støtte til Valtellina-regionen kan godkendes (Traktatens artikel 92)

Kommissionen bedes oplyse, hvilken reaktion den anmodning, som EF-kommissæren for konkurrence den 14. oktober 1992 stilede til den daværende udenrigsminister, Emilio Colombo, har afstedkommet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 721/93

af Yves Verwaerde (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. april 1993)

(93/C 207/98)

Om: Fri bevægelighed for advokater i EF

Kan Kommissionen i tilslutning til det svar, som Martin Bangemann på vegne af Kommissionen afgav på forespørgsel nr. 1608/92 ⁽¹⁾ om advokaters frie etableringsret i Fællesskabet oplyse, om det ikke ville være hensigtsmæssigt

at lade det franske advokatråd deltage som ekspert i udarbejdelsen af et direktiv om advokaters etableringsret?

(¹) EFT nr. C 309 af 26. 11. 1992, s. 54.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(14. maj 1993)

Kommissionens arbejdsprogram for 1993 omfatter udarbejdelse af et direktivforslag, som kan forbedre de bestemmelser om etableringsretten, som for tiden gælder for advokaterhvervet. I den forbindelse vil den rådføre sig med alle de parter, som den finder passende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 774/93
af Yves Verwaerde (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(15. april 1993)
(93/C 207/99)

Om: Forslag til direktiv om beskyttelse af køberen i kontrakter om brugsret til fast ejendom på timeshare-basis

Kan Kommissionen oplyse, hvor langt man er nået med vedtagelsen af forslaget til direktiv om beskyttelse af køberen i kontrakter om brugsret til fast ejendom på timeshare-basis?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(4. juni 1993)

Mens man afventede Europa-Parlamentets udtalelse efter første behandling, indledte ministrene med ansvar for forbrugerspørgsmål, forsamlet i Rådet den 3. marts 1993, en politisk debat om forslaget til direktiv, og navnlig om fire hovedspørgsmål:

- garantier og sanktioner, navnlig i hvor vid udstrækning direktivet skal indeholde bestemmelser om f.eks. de garantier, som sælgeren skal stille med hensyn til færdiggørelse af den faste ejendom, køberens ret til at anvende visse faciliteter eller installationer, tilbagebetaling af indbetalt forskud samt sanktioner mod sælgeren, hvis denne ikke i tide leverer de informationer, der kræves i henhold til direktivet
- forskud, navnlig sikring af, at køberen ikke straffes, hvis han/hun benytter sig af sin tilbagetrædelsesret, og at kun visse helt bestemte udgifter pålægges køberen

- ret til opsigelse af lejekontrakten, navnlig de retningslinjer, som skal følges, for at køberen har mulighed for at opsiges lejekontrakten, når han/hun benytter sig af sin tilbagetrædelsesret
- juridisk beskyttelse af forbrugeren, navnlig hvorvidt spørgsmålet om valg af den lovgivning, der finder anvendelse på timeshare-kontrakter skal behandles i dette direktiv, og om den beskyttelse, der kræves i henhold til direktivet, kan udvides til at gælde kontrakter om fast ejendom beliggende i tredjelande.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse om det pågældende forslag den 24. februar 1993 (¹).

(¹) Dokument CES 206/93 — SYN 419.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 797/93
af María Izquierdo Rojo (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. april 1993)
(93/C 207/100)

Om: Resultaterne af Kommissionens formand Jacques Delors' besøg i Marokko

Har Kommissionens formands besøg i Marokko i slutningen af februar haft positive resultater? Hvilke konkrete foranstaltninger og hvilke aspekter af den politiske dialog blev især behandlet under mødet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(18. maj 1993)

Under sit besøg i Marokko i slutningen af februar 1993 drøftede Kommissionens formand Jacques Delors og kong Hassan II og hans lands regering den fremtidige associeringsaftale mellem EØF og Marokko og de forskellige aspekter ved udviklingen af den nordlige del af Marokko (Er Rif) som led i en aktion, hvis formål er at udrydde hashdyrkningen.

Kommissionens formand Jacques Delors og kongen drøftede også menneskerettighederne og den store betydning, der vil blive tillagt denne sag i forbindelserne mellem EØF og Marokko inden for den fremtidige associeringsaftales rammer.

De marokkanske myndigheder opfattede dette besøg som en bekræftelse af de særlige forbindelser, der består mellem deres land og Fællesskabet.

Hvad angår den fremtidige aftale, navnlig dens afsnit om landbrug, understregede Jacques Delors dog, at de europæiske landbrugere står over for betydelige vanskeligheder.

Alt i alt må resultaterne af dette besøg betegnes som meget positive, da der blev taget hul på en række vigtige aktuelle spørgsmål.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen

(22. juni 1993)

Kommissionen er ikke i besiddelse af de af det ærede medlem ønskede oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1112/93

af Gerhard Schmid (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. april 1993)

(93/C 207/101)

Om: Forfalskning af havenisser i det indre marked

I sit svar på forespørgsel nr. 2470/92 ⁽¹⁾ af lord O'Hagan afviser Kommissionen nødvendigheden af en regulering af handelen med havenisser i det indre marked.

1. Er Kommissionen bekendt med, at enhver i mellemtiden åbenbart kan udgive sig for havenisse (jf. »Der Spiegel« nr. 7/93, s. 247).
2. Mener Kommissionen ikke, at det i lyset af disse alarmerende rapporter er nødvendigt med en forordning på området?

⁽¹⁾ EFT nr. C 345 af 30. 12. 1992, s. 36.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(11. juni 1993)

1. Ja.
2. Nej.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1139/93

af Thomas Megahy (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. maj 1993)

(93/C 207/102)

Om: Biomassebrændstofsindustrien

Hvor mange mennesker er beskæftiget inden for biomassebrændstofsindustrien i de enkelte medlemsstater?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1241/93

af lord O'Hagan (PPE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(18. maj 1993)

(93/C 207/103)

Om: Havdagsordninger

1. Er det korrekt, at der kun findes havdagsordninger i Nederlandene, Belgien og Det Forenede Kongerige?
2. Hvornår vil disse ordninger finde anvendelse i alle medlemsstater?
3. Er Kommissionen klar over, at de medlemsstater, som ikke anvender havdagsordninger, kan opnå uretmæssige fordele som følge af de flerårige vejledende programmer?

Svar

(5. juli 1993)

1. Nederlandene og Det Forenede Kongerige har en national lovgivning, hvori der er fastsat havdagsordninger. Spanien har en havdagsordning, som det blev pålagt i tiltrædelsesakten og forordning (EØF) nr. 3531/85.
2. Rådet er ikke klar over, om andre medlemsstater agter at indføre en sådan ordning.
3. Rådet skal minde om, at formålene med de flerårige udviklingsprogrammer, hvorefter fiskeriindsatsen såvel som fiskerikapaciteten kan begrænses, er at opretholde en afbalanceret udnyttelse af fiskeressourcerne (Rådets forordning (EØF) nr. 3946/92) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 401 af 31. 12. 1992, s. 1.